

Adamus 4. Shoud - 2009. december

NEGYEDIK SHOUD: „Hogyan is működik ez? 1. rész” ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus negyedik Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2009 december 12-én hangzott el az amerikai Colorado Államban, Breckenridge-ben.

A MESTEREK SOROZATA

Átadásra került december 12-én, 2009-ben Colorado Államban Geoffrey Hoppe közvetítésében.

Lényem teljes egészében vagyok, Aki vagyok, Adamus a Szuverén Birtokról. Üdvözöllek a világomban.

Ezt elismétlem: lényem teljes egészében, vagyok, Aki vagyok, Adamus a Szuverén Birtokról. Visszatérünk majd később ehhez az állításhoz, de most örülök, hogy itt lehetek. (Cauldre kinyitja a szemét) Megszoktam, hogy legtöbbeteket energetikailag látom, s nem fizikailag, így hát elsőre kisebb sokkal járt, amikor rátok néztem, s láttam a jelmezeteket, ami mögé bújtatok. (hallgatóság nevet) Ezeket a szépséges mosolyokat ezen a napon és a szemetek ragyogását, amely pár évvel ezelőtt nem igazán volt rátok jellemző.

Ó, igen, még mindig a kihívások, a játszmák és gondok, abból fakadóan, hogy valójában már nem vagytok itt. A régi énetek már nincs itt. És ez az eszenciához vezet. Ez az eszenciához vezet. Az énetek, amely 2 évvel ezelőtt volt vagy 5 éve, már nincs itt. Megszültetek egy új Ént. És immár kezditek megszokni, minden szinten.

Vannak továbbra is olyan részeitek, melyek szeretnének visszamenni a régi énetekhez és frusztrálttá válnak, amint rájönnek, hogy ez nem lehetséges. Próbáltok visszamenni, felkeresni és nincs ott, ez kissé félelmetes- ám ugyanakkor ez annak az ünnepe, hogy újjászültetek magatokat. És ezt az ént, amit megszültetek, ezt ma senki nem tudja elrejtteni előlem! (nevetés) Ez az énetek, amit újjászültetek, ez nem egyszerűen a múlt életeitek folytatása.

Bocsássatok meg - ahogy bedrótozzátok Cauldrét egyszer még megrázza az áram...a ventilátor...és az elektronikus szerkentyűk... sajnáljuk, Kuderka úr, ezt most levesszük (Cauldre a zsebéből kised egy készüléket), majd később fogjuk ezt használni. Így jobb!

Észrevettétek mennyi zaj van a ti valóságotokban? Csak beugrom ide és egy mély lélegzetre van szükségem. Mindenhonnan zajok jönnek - a lámpákból, a ventilátorokból, az elektronikákból -, körülöttetek mindenhonnan! És akkor még a többi emberről nem is beszéltünk! Nem beszéltünk az ő energetikai zajukról. Az összes dolog körülöttetek... hm...

Nos, nem az elmúlt életeitek folytatása vagytok, ezért bízatlak benneteket arra, hogy ne időzzetek el azon, hogy kik is voltatok. Persze érdekes és azáltal, hogy megértitek a reinkarnáció természetét, megértitek a lélek fejlődését és utazását. Valóban sajnálom azokat, akik úgymond egykörösök. Akik azt hiszik, hogy egykörösök. Csak idejönnek, egy...- nem pécézek ki magamnak most senkit, azt későbbre tartogatom! (hallgatóság nevet) Érzem az energetikai visszatolást...! (Adamus kihátrál a

nézőtéri sorok közül, vissza a színpad felé) Emlegettük a zajokat! (nevetés) Egyszerre egy lépés! (folyamatosan hátrál mókásan) A Shaumbra mélységeibe tartunk! (nevetés)

Szóval, sajnálom azokat, akik egykörösök! De ez egy hitrendszer, amit most épp választanak. Viszonylag korlátolt állapotban tartják magukat és játsszák a játékot, mi szerint egy játék van, az jó lesz-e vagy rossz? Mindent vagy semmit! És aztán ott a másik véglet: akik ismét inkarnálódni akarnak: Te! Újra és Újra és Újra megszületni. Azt gondoljátok, hogy a múltbéli életeitek folytatása vagytok, pedig egyáltalán nem így van. Az előző életeitek aspektusai létrehoztak egy energiamezőt, hogy megérkezhessetek majd ebbe az életetekbe, elengedhessétek mind a sok régi életet, és újrakezdhesétek, bizonyos értelemben. Legyetek azzá, akiké válni szeretnétek.

Továbbra is érzitek az összes elmúlt életeitek felé megnyilvánuló vonzalmat. Továbbra is könnyű visszamenni a számotokra, hogy azon tűnődhessetek, hogy kik is voltatok, mit is tettetek. És bizonyos szinteken ez egyfajta elmenekülés, nem vállaljátok a felelősséget magatokért, amikor azt mondjátok, ti csupán az előző életetek megtestesülése vagytok, amit most folytattok. Pedig nem így van - ténylegesen mondhatnátok azt, hogy meghaltatok - spirituális értelemben - egyfajta történelmi halált haltatok, számos évvel ezelőtt, valószínűleg emlékeztek a helyzetre, amely teljesen olyan volt, mint a teljes megsemmisülés, teljes sötétség, a szenvedély teljes hiánya, amikor is elfelejtettétek, kik voltatok és csak egy hatalmas kérdőjel maradt: Ki vagyok én? Ki vagyok én? Újra kitaláltad magad. Amikor újra kitaláltad magad...testvérem...(megérint valakit séta közben) nagyon érdekes volt, ahogy újra kitaláltad magad, mert sok új tulajdonságot is beletettél a lényedbe.

Az új esszencia, amit engedtéll bejönni magadba, egy csomó új eszközzel rendelkezik, amelyeket egyetlen eddigi életedben sem használtál még. Olyan eszköz, mint például az, amelyik megmutatja, hogy hogyan dolgozz majd az új energiával, olyan eszköz, amely révén visszaszerezheted a testedet, eszközök, amelyek segítségével az elme korlátain túlléphetesz és egy nagyon lényeges új eszköz, amely révén megértheted azt a fogalmat, amit Istennek neveztek, amit Szellemnek neveztek.

Amikor újjászültétek magatokat, tudtátok, hogy ezek olyan kérdések lesznek, amelyeket majd vizsgálni, szemlélni fogtok ebben az életben, tehát beépítettétek azokat a mechanizmusokat, amelyek révén kezelni tudjátok majd mindezeket. Tehát mindaz, amiről most épp beszélünk, egyáltalán nem új, hanem valóban emlékezésről van szó, emlékeztetünk benneteket, segítvén nektek megérteni azt, hogy a dolgok már most is bennetek vannak. Úgy az elkövetkező egy órában ezeket a felszínre fogjuk hozni, behozzuk ezeket ebbe a valóságba, ahelyett, hogy ott tartanánk őket az egyéb valóságokban.

A legnagyobb gondot itt a kétség okozza. Ez a zsémbes, zaklató kétség, amely egyre csak megnyilvánul. Ez valóban gondot okoz és ismétlem, mindannyiótokkal rengeteget beszélgetünk, tudjátok, hogy képesek vagytok rá. Meg tudjátok tenni. Amikor az álomállapotaitokban beszélgetünk, nevetünk, amikor kacarászol, mert tudod, hogy meg tudod tenni. De mikor visszatérsz ide, megjelenik a kétség. Egyes részeitekből jön elő, amelyek többé már nem igazán a részeitek, de szinte ragaszkodtok hozzájuk továbbra is. Más szavakkal: régi hiedelmek, régi félelmek, olyan dolgok, amelyek előző vagy épp jelenlegi életeitekben történtek és amelyeket ti továbbra is felhoztok, mint kifogásokat, mint kétséget, de valójában pedig tudjátok, hogy ez az egész dolog tényleg meglehetősen egyszerű. És mi is ez a dolog? Arról majd később beszélünk.

A Shaumbráról

Egyelőre szeretném most veletek megosztani - ugorjunk vissza 2002-be, amikor a Bíbor Kör és a Shaumbra valóban megszilárdult - oly sokan hallottátok a hívást, amely összegyűjtött benneteket, és még Tobias sem tudta, hogy hányan gyűlnek majd össze. Lehetett volna ez egy aprócska kis csoport vagy épp nagy, végül valóban nagyon-nagyon sokan jöttek össze emlékeztvén arra, hogy Shaumbrák, hogy a Család részei, hogy részt vesznek - ti részt vettetek a Bíbor Tanácsban. Itt a

Földön ti Bíbor Körnek hívjátok, de az egyéb dimenziókban tevékeny tagjai vagytok a Bíbor Tanácsnak. Rendelkeztek egy szereppel, felelősséget vállaltatok azért, hogy megértsétek a tudatosság és az energia természetét.

Azt gondolnátok, hogy az anyagi birodalmakban az összes bölcsesség jelenlétében és a csodálatosan nagyszerű lények jelenlétében ezeket a dolgokat mi mind értjük és tudjuk. Pedig nem. Ez benne a szép, hogy mi nem értjük. Mi is részt veszünk ennek a megtapasztalásában csakúgy, mint ti.

Más szavakkal: Hogyan is válaszol a tudat ebben a földi dimenzióban, amely nagyon szilárd, nagyon sűrű. Hogyan válaszol erre a helyzetre a tudatotok? Hogyan hoztok be energiákat, mint az egyik eszközöket? És ezt mi is veletek együtt tanuljuk. Ti elviszitek ezt a bölcsességet, ezt a tudást egészen vissza a Bíbor Tanácshoz, amelybe beletartozik néhány olyan lény, aki még sohasem járt a földön, olyan lények, akik jártak már itt, de úgy döntöttek, hogy jó hosszú ideig nem kívánnak újra inkarnálódni. És persze beletartoztok ti is! Emberi - anyagi lények, akik visszahozták a bölcsességeteket.

De furcsa dolog, hogy amilyen bölcsék vagytok a Bíbor Tanács találkozóin, ugyanolyan könnyen el is felejtitek, amint visszajöttök ide. Hajlamosak vagytok még mindig elfelejteni itt. Részben azért, mert a Föld energiája valóban annyira sűrű és mi többek között azt is tanuljuk rajtatok keresztül, hogy hogyan hatoljunk át a sűrűsége. Hogyan hozhatjuk vissza a tisztaságot?

Azt is tanuljuk rajtatok keresztül, ti tanuljátok magatoktól, hogy hogyan lehet megélni ezt az átmenetet egy teljesen új tudatossághoz? Hisz ilyen még nem történt eddig. Nincs erről semmi az archívumokban, semmi az Akasha Krónikában, hisz eleddig ilyen nem történt. Tesztek arra kísérletet - főleg, amikor elkezdték vizsgálni az előző életeket -, tesztek arra kísérletet, hogy visszamenjetek. Így szóltok: milyen volt ez Egyiptomban? Ám akkor nem ugyanezen a tapasztalaton mentetek át. Milyen volt Yeshua idejében? Az egy másfajta ugrás volt. Egy sokkal lassabb változás. Sokkal sűrűbb változás, mint most.

Itt egy hihetetlen ugráson mentek keresztül, elképesztő! Elképesztő és mi mind ezt tanuljuk. Az én feladatom része az, hogy folyamatosan emlékeztesselek benneteket a kapcsolatokra a Bíbor Tanáccsal, Önmagatokkal. Annyira könnyű elfelejteni ezt a kapcsolatot. Annyira könnyű azt hinni, hogy elfelejtettek benneteket az anyagi világokban. Azt hinni, hogy a Bíbor Tanács elfelejtett benneteket. Pedig nincs ez így! Egyáltalán nem.

Nos, térjünk vissza pár évvel, amikor is Tobias összetrombitálta a ti energiáitokat - annyira izgatott volt, amikor meglátta, hányan válaszoltak a hívásra. Annyira izgatottan konstatálta, hogy valódi úttörők szeretnétek lenni és tanítók, akik előbb önmagukkal kezdik a munkát. Nem álltok oda oktatni másokat, az elméletekre alapozva az anyagot, hanem keresztülmentek az átalakulás és az alkímiai megtapasztalásán. Itt és most, az energia alkímiáján.

Ebben az időben azt is tudta már Tobias, hogy visszatér majd a Földre, hogy csatlakozzon hozzátok és így szólt hozzám: Adamus, érdekelné téged az, hogy amikor én visszatérek a Földre, akkor te vennéd át tőlem a Bíbor Tanács vezetését? És valójában ekkor kaptam egy másik felkérést is egy másik csoporttól. (nevetés a nézőtérén) Ez egy igaz történet, kedves Shaumbra! Valójában volt egy másik ajánlatom is, tehát az én első válaszom az volt, hogy nem érek majd rá, mert egy csoportra szeretnék összpontosítani, egy fajta energiára, nem akarom szétszórni magam, minden irányban. Most is a Shaumbrára szeretnék összpontosítani, ezért nem hallotok rólam olyat, hogy én, Adamusként egy csomó más csoporttal is dolgoznék mostanában. Most csak ez a csoport van.

Tobias akkor újra beszélt velem - ismeritek, elég meggyőzően, egy kicsit sírt is (nevetés) -, szóval beszélt még és rávett arra, hogy legalább fontoljam meg egy kissé az ajánlatát. Tehát én elkezdtem egy kicsit kérdezgetni őt a néhány éves tapasztalatáról, amit a veletek való közös munka adott neki. Elmagyarázta nekem azt, hogy mit élt meg mindannyiótokkal. Elmagyarázta a kihívásaitokat, a

sebezhetőségeiteket és a céljaitokat, vágyaitokat.

Akkor visszavonultam, hogy morfondírozzak - menjek-e a Bíbor Körhöz, avagy inkább a másik csoporthoz? Nem szó szerint, de lényegében levezettem mindkét lehetőség mellett és ellen szóló érveket - és ez egyfajta konfliktus volt.

Bocsáss meg (Linda előtt elsétál) Jaj, de csinos vagy ma! Szóval leírtam a pró és a kontra tényezőket.

Nos, ez a másik csoport nagyon elkötelezett volt, elhivatott és nagyon szertartásos is, az energiájuk oly nyugodt volt...(sok nevetés) sokat meditáltak, és csoportosan dolgoztak, nagyon finom energiájuk volt és csodálatos spirituális meglátásaik voltak...egy másik szinten. Nem a Földön. Csodálatos elképzelések, amelyek nagyon messze odaát tartózkodtak. Más szavakkal tehát, amit összehoztak, összetettek csoportként, azt kihelyezték egy másik dimenzióba. Nagyon könnyű dolgom lett volna velük, egy két szót elküldtem volna nekik és máris a lábam elé borultak volna. (nevetés) Ők nagyon szerették az imádatot, mindegy kit vagy mit, de imádták a kultuszt.

Majd ránéztem a Shaumbrára. Vettem egy pillantást a Shaumbrára, beszéltem Tobiással és ő elhívott egy pár találkozótokra, a kezdeti idők összejöveleire, az ilyesmikre, amilyenek most is vagyunk, némelyiken meghívott vendégként vettem részt és gyakran volt olyan is, hogy csak a háttérből figyeltelek benneteket. Így szóltam Tobiashoz: te, ez egy durva csoport! (hatalmas kacagás) Ez egy olyan csapat, amely szinte semmit nem tisztel! (hatalmas kacagás) A másik csoportnak, ha házi feladatot adtam volna, megcsinálták volna. Minden nap! (nevetés) Akár napi 5-10 alkalommal is!

(nevetés) Ez a csapat...tudom, hogy nem csináljátok meg a házi feladatot! És ezért szeretlek benneteket! (Adamus és közönség is nevet) Tudom, hogy a magatok módján csináljátok meg. Tudom, hogy nem ültök le naponta 20 percet a Pakawuatokkal dolgozni, óriásit csalódnék, ha megtennétek! Hiszen túlságosan elfoglal benneteket az, hogy e-maileket küldözzessetek, szerte a világba! (nevetés). Itt a légzés...Tudom azt is, hogy csak akkor lélegeztek, ha bajban vagytok! (hatalmas kacagás) Ezzel Andrahnak sok elfoglaltságot adtok, hiszen rengeteg elsősegély hívást kap.

És tudom, hogy lélegeztek a szívetekben, tudom, hogy gondoltok a légzésre és akartok is lélegezni, de annyira elfoglalnak benneteket az életetek egyéb tevékenységei...és azt is tudom, hogy értitek a légzést. Értitek, hogy mi is az, tehát valójában, még ha nem is vesztek most mély lélegzeteket, de lélegeztek. Ezt Andrah tudja. Andrah tudja, hogy értitek, hogy ez egy energiaáramlás, hogy az életet jelenti. Lélegezni annyit tesz, mint álmodni. Tudom, hogy tudjátok mindezt. Nos, tehát ránéztem erre a csapatra és azt mondtam: mi van ebben a Shaumbra csapatban, amit annyira iszonyatosan frusztrálóan érzek (kacagás) és idegesítőnek? Ám mégis akkora kihívást láttam benne, hogy el kellett vállaljam. Mi van ebben a csoportban, amiben a másik csoport teljesen eltér, mi az? Az, hogy ti valódiak vagytok. Hogy nagyon-nagyon valóságosak vagytok. Lenne más szavam is ennek kifejezésére...(kacagás) (???) dörzsölt, karakán, bátor, olykor csúnyák, úgy értem belevetitek magatokat az életbe, nem csak beszéltek róla, nem csak ültök a hegy csúcsán és szemlélődtök, hanem ti magatok vagytok azok. Ti nagyon-nagyon valódiak vagytok és ezért dolgozom veletek. Ezért vár bennünket sok minden, ahogyan előre tekintünk és itt vagyunk, itt vagytok egymásnak. Itt vagyunk egymásnak.

És tudván, hogy mi van a szívetekben, nem lesz semmi, ami megállíthatna bennünket. Miben is állítana meg minket? Azt nem tudom, bármiben, amit mi választunk magunknak...nem fog megállítani minket semmi!

Én tudom, hogy merre tartunk. Egy olyan helyre, ahol ti hirtelen felismeritek majd mindennek a nagyszerű egyszerűségét. Erről beszéltünk már korábban...az egyszerűségről. Egyszerűség. Az egyszerűségből nem hiányzik a mélység, a szín, a jelentés, sőt az egyszerűségre jobban jellemzőek

ezek a tulajdonságok, mint arra a fajta zavarodottságot keltő mentális életre, amelyet oly sokan élnek közületek. Valójában a mentális/drámái életben való részvételtől beszélek, amely valójában nagyon unalmas. És nem rendelkezik mélységgel, csak kiterjedéssel, egyfajta lineáris szélességgel, de semmilyen mélységgel. És, ami után nagyon kiáltotok - ahogy én hallom -, az az életetekben megmutatkozó mélység, melynek jelentése: szín, kapcsolat: önmagatokkal és a körülöttetek lévő világgal.

Jelenleg nem igazán van kapcsolat, csak válaszreakció...Bocsánat... Önmagatokból jön a válasz Önmagatokra. Válasz a világra, amely körbevesz. És válasz töletek a testetekre. De ezek egyáltalán nem kapcsolatok és mi efelé tartunk. Ez a kapcsolat olyan mélyen egyszerű lesz, hogy a fejeteket fogjátok fogni, amikor egyszerűben megértitek.

Valójában nincs már szükség arra, hogy több életen át tartó szenvedést éljete meg és semmi önfegyelmézést, gyakorlatozást nem igényel ez töletek. Ezt már mindegyikötök átélte régebben. Mindegyikötök, előző életetekben, amikor papok, apácák, rabbik voltatok. Amikor nagy meditálók voltatok, imádkozók és hasonlók, a teljes skálát megéltétek már. Kipróbáltátok, hogy bizonyos értelemben minden fegyelmézést alól kibújtok, hogy aztán túlfegyelmézzétek magatokat. Túlságosan nagy fegyelmet erőltettétek magatokra, amit ne tévesszünk össze az összpontosítással. Nagy különbség van köztük! Az önfegyelmézést választottátok azt gondolván, hogy elvezet majd benneteket bölcsességekhez, például olyan bölcs meglátásokhoz, hogy mennyire nagyon untátok a fegyelmézést. Mennyire fájt a térdetek az önfegyelmézéstől (kuncogás) és hogy mennyire - mindennél jobban - fájt a fejetek az önfegyelmézéstől! Majd eljött a nap, amikor így szóltatok: elég volt az önfegyelmézésből, soha többé nem kérek belőle! És elengedtétek.

Ám ezzel egy úr keletkezett: mi jön ezután? Mivel fogod helyettesíteni? Mi a következő remek eszköz? És most nagyjából itt vagytok, ezen a ponton: hogyan éritek el a megvilágosodást? Van valami, amit esetleg meg kellene tennetek a célért? Talán el kellene olvasnotok bizonyos rigmusokat minden nap, vagy valamilyen módszeres gyakorlatot kellene végeznetek nap mint nap? Egyáltalán nem.

Azért szeretek veletek dolgozni, mert valódiak vagytok és valahol tudjátok ezeket. Valami eltereli a figyelmeteket, találtok valami újat, amiről azt hiszitek, hogy gyakorolnotok kéne, kipróbáljátok ezt az új dolgot és rájöttök, hogy nem működik, hogy mintha a régi dolgokra emlékeztetne a szaga is. Úgy mint: a régi kurva egy vadi új ruhában. (kacagás) Mi nagyon valóságosak vagyunk. Nagyon valódiak.

Szóval ezt mind tudjátok és erre így szóltok: Kellene tennem valamit, tanulnom valamit? Gyakorolnom valamit? Nem, egyáltalán nem. És ahogyan a bölcs mester és zenész korábban mondta: Gyertek el az utatokból! És ez majd átrepül mindenem. Hagyjatok fel azzal a gondolattal, hogy nektek manipulálni kell a saját energiáitokat! Legyen szó valamilyen gyakorlatozásról vagy összetett rendszerekről, ezek nem működnek. Ezek figyelemelterelések.

Ez a csoport valódi, ami azt jelenti, hogy itt vagytok, itt éltek és nem akartok innen kikerülni, sőt valójában sokkal jobban meg akartok érkezni, mint eddig bármikor. Próbáltok sokkal jobban itt lenni, mint eddig bármikor! Valódiak vagytok, mert nem próbáljátok meg elkerülni az energiákat. Jó vagy rossz... Nem próbáljátok meg elkerülni őket. Nagyon valódiak vagytok, mert végre kezdtétek megengedni magatoknak, hogy érezzetek. Hogy érezzetek.

Hú, ez egy kimerítő érzet, amikor elkezdtek érezni, ez egy óriási energetikai ugrás, amikor kikerültök a logikából és túlléptek rajta. A logika továbbra is egy célt szolgál, egy bizonyos szintig, de amikor megengeditek magatoknak, hogy innen belülről (a szívére mutat) innen érezzetek és innen, minden részetekben érezzetek... nos az kezdetben kissé kimerítő, de megtettétek! Megengedtétek magatoknak, hogy érezzétek az életet, magatokat, érezzetek másokat és ez az érzés elvezet majd benneteket az egyszerűség igazi megértéséhez. Ez a mély, gyönyörű egyszerűség,

amely nem innen jön (elme) hanem innen (lélek), amely túllép minden szón, (séta közben leveszi az egyik úr mikulás sapkáját) ...levennem a szakállad is, de akkor fáznál! (kacagás - mert valódi a szakáll) Tehát minden szón túllép és nem tudod elmagyarázni és nem is akarod elmagyarázni. És ide tartunk.

Igen nézzetek rám! A spirituális Mester (Mikulás sapkában)! Ezt szeretem a Shaumbrában, hogy ezt megtehetjük! Nem teszünk úgy, mintha, nem kell mindenfajta talárban járnunk, noha szeretnék egy kicsit szebb öltönyt!!! (kacagás) De ide tartunk! Köszönöm! (Visszaadja a sipkát, majd elvonul Linda előtt és megkérdezi:) Rendben van a hajam?

Linda: Igen! (hallgatóság kacag)

Adamus: Nos, kedves Shuambra, maradjunk nagyon valódiak, maradjunk valódiak. Engedjétek meg magatoknak, hogy önmagatok legyetek. Nem számít, hogy a többiek mit gondolnak, ezt tudjátok. Nem számít, hogy örület-e avagy komoly, de maradjunk nagyon valódiak, ahogy folytatjuk az utunkat. Most vegyünk egy mély lélegzetet.

A szakadék szélén járni

Nos, érdekes energiák mindenfelé, érdekes. Minden nap érzitek, ahogy a peremen sétáltok... egyébként megkérnék valakit, hogy hozzon nekem egy táblát, amire írhatok és valami íróeszközt, ez egy osztályterem, és nem látok itt táblát... szóval, igen... a Most az mindig a legjobb. (kacagás) Mindig jó pillanat a most! Szóval pár perc múlva kellene nekem.

Nos, érdekes energiák voltak itt. Tudom, hogy úgy éreztétek, hogy voltak napok, amikor annyira közel ültetek a peremhez, hogy féltetek, elveszíttétek az egyensúlyotokat. Voltak napok, amelyek nagyon furcsák voltak, nem értettétek mi történik, nos valójában csak energiák voltak, amelyek épp mozogtak. A környezetetekben éreztétek ezeket, de magatokban is. Ezen az újjáépítési folyamaton mentek éppen át, amely már jó ideje elkezdődött, de most éppen egyre intenzívebb, nagyon mélyen, egyre intenzívebb, és kiszórja belőletek a múlt logikáját és mintáit, ezért érzitek úgy, mintha egy szakadék szélén csücsülnétek és ha elengednétek, akkor elaludnátok. Nem tudjátok, hogy mi történne, de elaludnátok és a semmiben találnátok magatokat, vagy... tudom, hogy aggódtok azon, hogy megbolondultok... már most örültek vagytok, úgyhogy ne aggódjatok azon, hogy megtörténik majd, mert már most folyamatban van. (kacagás)

Ha az örültséget szeretnének meghatározni, akkor én úgy mondanám, hogy el akarjátok engedni egy csomó korlátotokat, egy csomó struktúrát. Ez az örület. Ez az örület, amely csodálatos ... Nos, itt is van! (hozzák a táblát és a tollakat) Idetennéd, légy szíves?

Némely elmeorvosintézményben, akiket a leginkább örültek tartanak, azok a legboldogabbak. Na persze nem mindre igaz - kérlek, ne értsétek félre, vannak olyanok, akik zaklatottak, egyfajta poklot járnak, de azok közül, akiket örültek tartanak vannak olyanok, akik valóban elég boldogok! Csak szedjétek már ki őket ezekből az intézményekből!

Az örület annyit jelent, hogy elengedtek. Nem hinném, hogy aggódnatok kellene azon, hogy esetleg titeket is ilyen intézménybe dugnak, mert manapság csak felírják a gyógyszereket, amely már önmagában is egyfajta intézmény. Nem egy fizikai síkon létező intézmény, de egyfajta börtön. Szóval nem fogtok ti ilyen helyekre kerülni. Nem. Ne aggódjatok ezen, engedjétek meg magatoknak, hogy kissé örültté váljatok, nagyon valódivá.

Jelenlegi Energiák

Különösen ezen a héten az energiák itt a Földön elképesztőek voltak! Rengeteg dolog történt a szubtilis, finom szinteken. És ami a finom síkokon történik, az ebben a valóságban is megnyilvánul

előbb vagy utóbb, van egyfajta késleltetett hatás. Hatalmas változások a Földön. Látjátok, vannak változások, amelyek most történnek és később manifesztálódnak csak az időjárási mintákban. Később mutatkoznak majd meg a hírekben. Változások, amelyek hatással lesznek a tudományra és a technológiára és amelyek már most hatnak.

Az egyik dolog, amely a leginkább izgalommal tölt el az elkövetkező néhány éves közös munkánkat illetően az az, hogy mindannyian megtapasztalunk majd egy technológiai robbanást. Itt nem csak a számítógépekről beszélek, hanem az orvoslásról, a tudományról és az energiának a megértéséről. Hogy működik az energia?

Nem érdekes, hogy jó pár év múlva olyan cikkek jelennek majd meg az átlagos médiában, amelyeket ma örületségnek tartanának arról, hogy az energia hogyan is működik? Annyira hiányzik a valódi megértése az energiának. Annyira kezdetleges, amit ma a Földön erről tudnak, szinte vicces. De az elkövetkező pár évben az energiának egy sokkal mélyebb megértéséhez jutnak el. Ez még a ti életetekben lesz és a mi munkánknak köszönhetően történik majd meg. Annak a munkának köszönhetően, amit ti most épp végeztek.

Amikor elolvassátok majd ezeket a cikkeket, amelyek leírják a nagyszerű tudományos felfedezéseket arra vonatkozóan, hogy az Univerzum miként működik, nos, azt gondoljátok majd, hogy mi erre már tíz évvel ezelőtt rájöttünk! (nevetés) Ezt mi már régóta tudjuk. Csak eltart egy darabig, amíg testet ölt mindez.

Tehát, ha vannak napok, amikor azt hiszitek, hogy meg fogtok örülni, higgyétek el, hogy nem fogtok, viszont ilyenkor vegyetek egy jó mély lélegzetet és adj hálát magadnak, vegyetek egy jó mély lélegzetet és tudjátok, hogy nem vagytok egyedül ebben az egészben, nem fogtok megörülni, nem fogtok kihullani a sorból, hanem csupán éppen új földeket, új területeket fedeztek fel, s új dimenziókat. Minden pillanatban zajlik ez a feltérképezés, felfedezés bennetek és rajtatok kívül.

Oslo

Örült hét volt ez - én nagy részét Osloban töltöttem. Volt ott egy pár dolgom. Minden voltam, kezdve a cicánál a grófon át egészen a portásig, ott játszadoztam Osloban. Tudjátok, természetesen most adták át Osloban a Nobel Békedíjat Abraham Obamának. (nagy kacagás) A hét elején. Ez nagyon igaz. Érdekes tapasztalat volt. Akik ott összegyűltek és részt vettek ezen a rendezvényen, nem csak politikusok voltak és az elit tagjai.

Voltak ott olyan emberek, akik talán nem hívják magukat Shaumbrának, de ugyanazon a tudatossági és megértési szinten dolgoznak, mint ti. Voltak ott olyanok, akik úgy mond, nem igazán voltak ott, vagyis olyan lények, aki Felemelkedett Mesterek, akik a Földre tartanak, némelyikük már most is itt van a Földön, nemrégiben születtek, ők annyira szenvedélyesen örültek ennek az eseménynek, hogy megjelenítettek maguknak egy testet, hogy ott lehessenek egy rövid időre. Voltak olyan lények is, akik egyéb birodalmakból jöttek, hogy részt vehessenek szintén ezen az eseményen és e célból emberi formát öltöttek magukra.

Ez egy fantasztikus esemény volt, nem csak arról szólt, hogy átadják a díjakat, hanem valóban egy változás mérföldkövét jelentette az emberiség számára. Változást jelent az emberiség számára, most. Annak a munkának az eredménye, amelyet ti végeztetek másokkal együtt most már jó ideje. Benneteket kellett volna meghívni oda. Nektek kellett volna ott ülnötök azokban a székekben, azt jeleznén, hogy segítettetek az új tudatosságot behozni a Földre. Segítettetek behozni egy olyan tudatot, amely lehetővé teszi, hogy egy olyan lény, mint Abraham Obama a Földre jöhessen és megválasszák egy nagyszerű nemzet elnökévé.

Egyébként, ahogy azt valószínűleg tudjátok is, ez a beteljesülése a - bár nem szeretem a kifejezést - a Nagy Fehér Testvériség vágyának, amely egy régi atlantiszi klubunk volt és semmi köze nem volt

a fehérhez és egyáltalán nem volt olyan nagy... (nevetés) Jó volt, de nem nagyszerű. Ott született meg a vágy, hogy Amerika váljék az új remény országává, amikor már tudtuk évszázadokkal ezelőtt, hogy Európában nem tudjuk kioldani a beragadt energiákat, hogy nem tudtuk az együttérzést és az elfogadást a különböző országok között kibontakoztatni, mert továbbra is túl sok emberi probléma adódott a hatalommal, a kapzsisággal és vallásokkal kapcsolatosan. Így alakult ki az, hogy az Amerikai Egyesült Államok legyen az új Atlantisz, vagy az új remény.

Ezt most pedig jó pár évvel később én abból a perspektívából látom - én, aki nagyon is érintett vagyok az európai politika által -, hogy miként lehetséges az, hogy ennek a nagyszerű nemzetnek a vezetője ennyire spirituális, mint amilyen? És a felesége hogy lehet ennyire spirituális? Tudjátok persze, hogy ők ezt nyilvánosan nem vállalhatják úgy fel, tudjátok ti ezt a saját másokkal való beszélgetéseitekből... de jön majd idő, amikor ezt sokkal nyíltabban vállalhatják. De látni egy fekete férfit - nem mintha ez bármi különbséget jelentene - de mégis, egy meglehetősen fiatal embert ebben a környezetben, rendkívüli módon inspiráló volt. Rendkívüli módon inspirált. Számomra egy új reményt adott az emberiséget illetően. A reményem és a bizalmam bennetek van, de az emberiség jövője olykor kérdéses.

Az emberiség 95 %-ban jóságból áll. 95 % jószág. És ott van az az 5% - legyen szó az egyéneken lévő 5%-ról, vagy a népesség 5%-áról, amely nem rendelkezik ezzel a jósággal, de ez látszólag beárnyékolja az óriási jóságot az emberekben.

Hogy láthattam ezen az Oslo-i Találkozón a mi munkánk kulminációját, amely nem abból áll, hogy megmentjük a világot, hanem, hogy önmagunkká válunk és a szellemet behozzuk a Földre. Hogy a Szellem többé ne valahol másutt tartózkodjon, hanem érkezzon meg ide a Földre, egy nagyon valóságos, nagyon igaz módon. Nagyon őszintén. Egy nagyon „érzelmes” módon. Ezt láttam ott.

Azt kell, hogy mondjam, hogy nem igazán voltam felkészülve arra, amit Osloban tapasztaltam. Azt gondoltam, több lesz a konfliktus, több dráma. Valóban arra számítottam, hogy a sötét erők - ha így nevezzük őket - szóval a negativitás is jelen lesz. A résztvevők által behívva, vagy mint oly sokszor előfordul, a negatív erők vonzódnak azokhoz a helyzetekhez és helyekhez, ahol ennyi fényt látnak összekapcsolódni. Itt is ezt tapasztaltuk az elmúlt évek során.

A „Negatív” Energiák

Amikor összegyűltünk így, főleg a kezdeti időszakokban, amikor is a ti energiátok nem voltak ennyire stabilak - reményteljesek és magas rezgésszámúak voltak, de nem voltak ilyen stabilak. Ezekben az időkben a sötét energiák mindig körénk gyűltek, bizonyos mértékben a táplálkozás vezette őket, ugyanakkor be akarták bizonyítani azt is, hogy a ti jóságotok egyáltalán nem olyan jó, megpróbálták az energiákat megakasztani, mert egyszerűen nem tudnak jobbat. Tényleg nem! Ezek az energiák, legyenek pszichikai természetűek vagy emberiek, nem ismernek ennél jobbat. Nem úgy kelnek reggel, hogy próbálnak negatívak lenni, csak egyszerűen azok. Beleesnek a saját mintáikba és a saját börtöneikbe.

De, amit Osloban láttam, adott nekem egy új reményt - összegyűltünk azokkal, akiket ti Mestereknek hívtok - pedig csak halottak. Volt egy találkozáson később, amelyen azt tárgyaltuk meg, hogy miként kell áthangolnunk, megváltoztatnunk a veletek való együttműködésünket. Mert annyira gyorsan történik minden. Másik sebességre kell kapcsolnunk a veletek való munkában és másként is kell beszélnünk veletek. Valóságosabban, mint valaha, mivel ti vagytok valódiabban, mint valaha. Valóságosabbak vagytok, mint valaha.

Ennek a találkozáson eredményeképp felismertük, hogy az, amit ti negatívnak, sötétnek vagy bármi másnak neveztek - tehát azok, amik nem olyan aranyosak, mint ti -, be fogják végezni a munkájukat. Mint egy utolsó hajrá... tudják, hogy a változás elkerülhetetlen, tudják. Hadd mondjam

el, hogy ez nem egy szervezett csoport, csak egyszerűen negatív tudatosság. Egy olyan tudatosság, amely annyira elakadt, hogy egyfelől kiáltanak azért, hogy valaki kioldja őket, de igazából olyanok, mint a veszett kutyák: ha próbálsz segíteni nekik, akkor megharapnak téged.

De mivel ilyen gyors a változás, tudjuk, hogy az ő válaszuk az lesz, hogy fokozzák az intenzitásukat. Ez az utolsó hajrájuk, mielőtt belépünk egy olyan korszakba ezen a Földön, amelyet a teljes Együttműködés fémjelez majd nagyfokú elfogadással. Ez elhozza majd azoknak a végét, akik nem értik a hatalom illúzióját. A komoly kibillentségek megszűnését az energetikai dinamikában - mint például a pénzügyek - és a kormányok világában.

Egy pár éve van még hátra annak, amit ti vadállatnak hívtok, a vadállatnak, amely próbálja megkaparintani a figyelmet és amely próbál egyezkedni majd. Ezt fogjátok gyakorta látni itt az elkövetkező pár évben. Igen, 2012 év végéig. (kuncog) Ez a vadállat - én így hívom - elkezd majd egyezkedni a pozíciójáról, nem akarja, hogy elfelejtsék, tudja, hogy ütött az órája, hogy többé nem valós. Tudja, hogy rohamosan csökken a hely számára itt a Földön, az emberek már nem fogják tolerálni a jó emberek - azok az emberek, akikben van együttérzés -, többé nem fogják ezt a vadállatot tolerálni. Tehát változtatni fog a technikáján. A múltbéli taktikái a háborút és a bűncselekményt jelentették és a manipulációt és a félelemkeltést. De épp az elmúlt héten ismertük fel, hogy a vadállat felismerte, hogy a világ összes háborúja már nem hat úgy, mint eddig, tehát elkezd majd egyezkedni.

Az alkudozás arra irányul majd, hogy megtarthassa a helyzetét, az identitását és legalább is azokban a birodalmakban, ahol én dolgozom és amelyekben ti dolgoztok, mi nem fogunk egyezkedni. Nincs semmi egyezkedés. Nincs egyezkedés. Nem arról van szó, hogy mi akarnánk győzni, semmi köze ennek a győzelemhez, hanem arról szól ez, hogy az emberek mit választanak. Önmaguktól. Ugyan miért egyezkednének? Te egyezkedsz önmagaddal, a benned lévő sötét és világos egyensúlyáról? Nem, dehogya! Egyáltalán nem. Ez nem azt jelenti, hogy próbáljátok megszüntetni a sötétet, hanem integráljátok, megértitek azt, amit sötétnek hívtatok. De egyezkedésről szó sincs.

Tehát szeretném, ha tudatában lennétek annak, ami történik és annak okainak is, amikor a híreket olvassátok. Valójában szép számmal vannak igen megvilágosodott lények jelenleg a kormányok posztjain. És a közelmúltbeli pénzügyi rendszer összeomlásával - egyébként nem is omlott össze, bár továbbra is ezt állítják, de valójában szétesett. Amiatt esett szét, attól omlott össze, hogy te és te és te nem bíztatok a pénzügyi rendszerben Ugyanis az egyedüli dolog, ami összetartotta, az a bizalom volt. A bizalom pedig eltűnt, a régi rendszerbe vetett bizalom. És amin most dolgoztok, az egy teljesen új rendszer kifejlesztése..

LINDA: Az emberek nem szeretik, ha megütögeted őket a tollal.

ADAMUS: Imádják, ha megütögetem őket... (valakit vállon veregetve) (nevetés) Beszélünk az egyéb birodalmakról és az álomállapotokról - megtapogatnak? Engem is megütögetnek ám! (nevetés) Adamus igazán szeret engem! (kacagás)

Szeretném, ha ezt tudatosítanátok, mert látni fogjátok, hogy mások próbálnak majd veletek egyezkedni. A családokat, a barátaitok, a munkáltatóitok, a klienseitek is elkezdnek majd egyezkedni. A régi konfliktusok, amelyek így alakultak, (mutat) most majd megpróbálnak teljesen másképp (mutat) így alakulni és ez bizony intenzív lesz. Olykor fenyegetőzni fognak az alkudozásaik során, de ne egyezkedjete velük. Ne egyezkedjete, mert azzal megfosztjátok őket a tapasztalattól, amely által megérthetik a fényt magukban. Csak kifogást biztosítotok a számukra, hogy beragadtak maradjanak továbbra is egy darabig.

És ugyan miről egyezkednél velük? Ha Önmagad Vagyok, Aki vagyok jelenlétben vagy, akkor nincs semmi, amiről egyezkedhetnél, nincs semmi, amit adhatnál, sem amit feladhatnál, tehát legyetek tudatában az egyezkedéseknek. Rendben? Kitűnő!

Oslo. Fény az égbolton. Mi volt az? Ez nagyon érdekes, jó hosszúra nyúlunk majd ma... (nevetés) Ez nagyon érdekes, mi okozta a fényt az égbolton?

Shaumra: Mi tettük.

ADAMUS: Mi okoztuk! Ez a megfelelő válasz. Mi tettük. A fény az égen, láthattátok ezt a fény spirált. Szinte

mindannyian láttátok a képét. Ez volt az első dolog a Shaumbra e-mail hálózaton, amit küldözgettetek egymásnak és ez jól is van így, így a helyes, tanulj, érezz és értsd meg gyorsan, mert az energiák továbbra is ott voltak, amikor megkaptátok az e-mailt, 2 órával, 2 nappal később is. Az energiák még mindig ott voltak. Ó, nagyon-nagyon erősek voltak.

Miről szólt ez? A tudatról szólt, megpillantani a tudatot, egy ragyogó szépséges kaput, megvilágosodva, megjelenve.

Nos, az az érdekes, hogy ez a kapu mindenképpen ott volt, egyszerűen csak megnyílt, némely munkának eredményeképp, amit ezen a területen került elvégzésre, szerte a világon, tehát a portál ott volt! De az érdekes az volt, hogy egészen a közelmúltig az emberek képtelenek lettek volna meglátni, sőt épp lefényképezni! Mindig is ott volt, de nem vette észre senki. Csak úgy, mint az energiákat körülöttetek. Most ebben a pillanatban is ott vannak, de nem észlelitek őket.

Tehát ez a ragyogó dolog végre elérte a tudatosságot, bekerült a tudatba, ez volt ennek a jelentősége. Hogy láttuk, hogy láttátok és lefényképezték, hiszen ott van! Az aktuális norvégiai intenzív tevékenységek okozták, amibe ti mind jóval hamarabb bekapcsolódtatok, mint hogy az átadási ceremónia megkezdődött volna. Tehát az energiákat ti mind együtt teremtettétek meg. Kinyílás volt ez, egy jel. A ti jeletek önmagatoknak. Nem az ufóktól, nem feltétlenül valamilyen egyéb dimenzióból származott, noha utat nyitottatok egy másik dimenzió felé.

Nos, és itt lesz a dolog érdekes, ott vannak azok, akik azt mondják: na nem, vannak tények, melyek szerint mindössze arról van szó, hogy az a bizonyos orosz rakéta eltévedt, lehetett látni, ahogy elvesztették az uralmat fölötté, eltévedt és az üzemanyag tartályain(?) lévő fények okozták ezt a ragyogó jelenséget, de senki sem tudja megmagyarázni a gömböt, ami a közepén jelent meg. De ettől függetlenül tényleg csupán az orosz rakéta áll minden mögött, kenjük az oroszokra. (kuncogás) Magamat jobban szórakoztatom, mint benneteket! (kacagás)

Nos, a rakéta volt? Nem számít. Nem számít! És ha mondjuk mégis egy rakéta okozta volna, nem lenne ez valamilyen gyönyörű jel önmagában, hogy egy rakéta fölött elvesztették az uralmat, eltévedt: a világ többé nem tolerálja a katonai hatalmat! Nem működik már, hála Istennek, hogy nem működik! Evezredek, év milliók tanúsítják, hogy nem működik. Nem működik.

Tehát, ha mégis valamilyen rakéta lett volna, ami nem igaz, szóval, ha mégis rakéta lett volna, annak a jelölője vagy a jele lenne, hogy az uralom alól spirálisan kitér, hogy a Régi Energia többé már nem működik.

Linda: Cauldre torka kiszáradt. (átnyújtja a poharat)

Adamus: Így van.

Egyébként is, teljesen elkalandozom. Oslo a maga csodálatos eseményével és ezt a hetet ott folytatjuk, hiszen ott volt a globális környezetvédelmi csúcspont, utálom globális felmelegedésnek hívni, (sóhaj) melegszik és hűl. Szelesebb lesz, majd nyugodtabb. A tenger árad, a tenger apad. Ezek mind igazak. Rapszódikus. Ezen a konferencián globális kezdeményezésekről beszélgettünk. Valójában annak a tudatosítása zajlik, hogy a Föld most már tényleg a tiétek. Gaia elmegy, viszlát! Ti öröklitek meg a felelősséget, ti veszitek át. Mit tesztek a Földdel? Mit fogtok tenni a Földdel?

Valójában nem tudjátok annyira nagyon károsítani a Földet. Mert helyrehozza önmagát. Száz, ezer vagy két ezer év, és máris visszatér a normális állapotába. (nevetés) Nukleáris támadás: nem számít. Az is energia csupán és előbb vagy utóbb visszaolvad a Földbe. Lehet, hogy az emberek eltávoznak majd, de a Föld itt lesz.

De most, hogy Gaia eltávozik, tisztelvényt mindegyikötöket és ti is tisztelitek ezt a csodálatos lelket - szóval Gaia távozásával a felelősség rátok száll. Mit tesztek majd a Földdel? A Föld nem olyan érzékeny ám. Más szavakkal: A Földnek megvan a képessége, hogy teljes mértékben megtisztítsa és kiegyensúlyozza önmagát - ahogy nektek is. Igen, próbálhattok neki kárt okozni, de a Föld helyrehozza majd a dolgot.

Ám most olyan ez, mintha az embereknek adná át a fáklyát, azt jelképezi, hogy miként bántok önmagatokkal. Azt jelképezi, hogy miképp jelenítetek meg dolgokat, hogyan éltek a valóságban. Tehát ez a nagy kezdeményezés valójában nem a globális felmelegedésről szól, hanem a felelősségvállalásról. Hogy a Vagyok, Aki vagyok létét éljétek. Többé nem szóhatjátok rá Föld Anyára, nektek kell eldöntenetek, hogy mit akartok tenni. Többé nincsenek itt a szellemi vezetők, akikre rákenhetnétek, sem a múlt béli életeitek nem alkalmasak arra, hogy rájuk kenjétek, nem kenhetitek már rá gurukra és Mesterekre a dolgot, a tiétek a döntés, mit fogtok tenni?

Álmok

Milyenek az álmaid, Kathleen?

KATHLEEN: Jók. Élénkek, sok jelkép és írás.

ADAMUS: Úgy tudtam, nem álmodsz.

KATHLEEN: De, álmodom, csak épp nem emlékeztem az álmaidra.

ADAMUS: És most már emlékszel.

KATHLEEN: Emlékszem a zöld cipőkre és a bíbor kabátokra.

ADAMUS: Nagyszerű. Kitűnő.

KATLEEN: A Karib-tenger Kalózáira.

ADAMUS: Figyelj oda, hogy mit eszel lefekvés előtt, de kitűnő! (nevetés) Kitűnő. Jól van. És ez nagyon jó, mert amúgy is álmodtál, csak volt egy blokkod és nem merted elhinni, hogy valóban így álmodsz. Egy részed félt az álmoktól, egy másik részedet összezavarták az álmok és volt egy olyan részed is, amely a csodálatos játékot üzte, mely szerint te egy alacsonyrendű ember vagy csak, pedig ez nem igaz.

Az álmaid emlékeztetnek majd - egyébként a cipők az utadról szólnak - az álmaid emlékeztetnek majd arra, hogy ki vagy valójában. Nem feltétlenül arra, hogy ki voltál, hanem arra, hogy ki vagy, tudod? Egy részükhöz fog emlékeztetni hogy rendkívüli vagy, igen az vagy. Hogy annyi mindent adhatnál. Megnézem az energiáidat és azt mondom: „Miért nem tanítasz fiatal gyermekeket?” Miért nem tanítod a fiatalokat? Hiszen közvetlenül tudsz kapcsolódni hozzájuk. Nem rendelkeznek mind ezekkel a rétegekkel, mint az emberek. De te nem hiszel magadban még. Az álmaid majd megnyitnak téged arra, aki igazán vagy.

És kérlek, ne feltételezd, hogy ezzel most azt akartam mondani, hogy majd kiderül, hogy egy előző életedben valamilyen misztikus királynő voltál - ami valószínűleg így is volt - hanem az álmaid fel meg fognak nyitni téged az összes potenciálad számára, a belső képességeid számára, az összes energiád felé és ez majd jó nagy riadalmat okoz benned. Majd hamarosan, egy napon, beszélgetni fogunk némely nagyon furcsa álmodról, amelyet álmodtál és akkor emlékeztetni foglak erre a mostani beszélgetésünkre.

Nos, hol is tartottunk? Osloban. Igen, globális felmelegedés. Vállalni a felelősséget önmagatokért.

Álmok. Álmok. Ezt egyre csak ismétlem és folytatni is fogom! Az álmaid nagyon-nagyon jelentőségteljesek. A munka, amelyet az egyéb birodalmakban végeztek, az üzenetek, amelyeket írtok magatoknak az álmaidokon keresztül, a tudatosodások.

Ha álmállapotodban valami olyasmit teszel, mint mondjuk tanítasz az Új Földön, akkor miért nem teszed ugyanazt itt is? Ha spirituális családokkal dolgozol együtt, akik valami traumán mentek át az egyéb dimenziókban, akkor itt miért nem dolgozol emberekkel? Ha elegyíted az energiáidat más angyali lényekével, hogy új univerzumokat teremtesz, melyek a legszentebb elveken alapulnak, amelyeket itt tanultál, akkor hogyan lehetséges az, hogy itt nem teszed ugyanezt? Hogy lehet, hogy nem nyitasz egy egyszerű iskolát, vagy nem írsz könyvet és nem fejezed ki magadat?

Kétség. „Elofvassa majd egyáltalán valaki? Mi van, ha nem kerül majd fel a Bestseller listára?” Ezek közül egyik sem számít. Az álmaid majd megnyitnak téged arra, amit valóban, ténylegesen teszel. Így arra invitálalak téged, könyörgöm hozzád, hogy tarts egy jegyzetkönyvet az ágyad mellett. Írd le az álmaidat. Tudom, hogy Shaumbra vagy és hogy már most ingatod a fejedet és később majd társalogni fogsz velem és végül nem fogod megtenni, de ez egy felbecsülhetetlen érték és jópofa dolog is egyben.

Tehát... az álmok. Az elmúlt hónapban azt mondtam, végezzünk egy álmok kísérletet együtt 11 : 11-én csak, hogy emlékezzetek rá. Végezzünk együtt egy álmok kísérletet és ez meg is történt. Én piszkállak benneteket kedves barátaim, de ha egy tapasztalatról, kísérletről van szó, elsőként ugrotok bele. A házi feladatot nem kedvelitek annyira, de egy tapasztalat, na, az más, fejest ugrotok bele!

Tehát itt volt ez az álmok tapasztalat és több ezer Shaumbra vett benne részt, olyan sokan voltak, hogy plusz segítőt kellett hívnunk, hogy kezeljék az egészet. Most nem fogok belemenni az összes egyéni álmomba, noha lenne hozzá kedvem, ha valakit érdekelne az, hogy ezeket egyfajta naplóba, könyvbe szerkessze össze. Szívesen dolgoznék velük egyénileg, hogy segítsék megérteni, hogy mi van az álmok mögött.

De mi is történt ezekben az álmokban? Volt egy csoportos álom és egy egyéni álom. Először is nem kellett, hogy az egész egyszerre történjék meg. Az első kérdés, ami a mi angyali e-mail fiókunkba töletek érkezett, az volt, hogy „Mikor? Ha én a világ másik részén élek, a németországi 6 óra vonatkozik rám, vagy a Japán 6 óra?” Nem számít. Mi túllépünk az időn. Mindenképpen megtörténik. Az idő csupán egy nagy illúzió. Valójában egy szépséges eszköz, de ugyanakkor egy csalódást hozó illúzió.

Tehát megvolt az e nagyszerű közös Tapasztalatunk és valójában arról a konfliktusról szólt az egész, amely épp most zajlik az elme és a között, ami meghaladja az elmét. Arról a konfliktusról, ami bennetek zajlik, az elmének a használatáról, hogy a mindennapi vezetőökként alkalmazzátok az éleetekben, az ítélkezéshez használjátok és a célból, hogy a Földre összpontosítsatok, stabilan itt tartson benneteket - ez ütközik az úgynevezett isteni intelligenciával, a valódi énetekkel, a teljes énetekkel, nevezzük bárhogy. Az elme, hajlamosak vagytok úgy vélni, hogy itt fent trónol (mutat a fejére) - az agy van itt, az elme mindenütt ott van, de hajlamosak vagytok az elmét egy konkrét hellyel és dologgal összehozni és erre így szóltok: „Akkor, hol van az isteni intelligencia?” Mindenütt. Minden egyes részetekben benne rejlik, mindent átszó - minden gondolatot, minden testrészt, minden emléket és minden potenciált. Mindenhol ott van.

Tehát most zajlik bennetek ez a konfliktus, ez a huzavona a kettő között - nos a húzás tulajdonképpen az elméből jön - és ti próbáljátok megoldani. Próbáltok egyezkedni magatokkal és az álom erről szólt. Próbálsz egyezkedni az elméddel, önmagaddal. Hogyan kezeljük ezt? Milyen szerepet kap majd az elme a továbbiakban?

Az elme épp próbál alkudozni veled. Továbbra is szeretne fontos maradni. Szeretné, ha továbbra is elismert lenne, így hát így szól: Chad, mond meg nekem, milyen szerepet fogok én a te életedben játszani? Spirituális vagy, ezt már látom - mondja neked az elméd -, tudom, hogy nem fogsz vissza fordulni. Próbáltalak rávenni arra, hogy visszafordulj, azt akartam, hogy fordulj vissza, teszteltelek, hogy nem akarsz-e vissza fordulni, de nem fogsz visszafordulni. Akkor mit fogsz velem tenni ezután? Milyen pozíciót, milyen titulust, milyen hatalmat adsz majd nekem? Neked dolgoztam - mondja az elméd -, öröktől fogva neked dolgozom, már nagyon régóta, a fenébe is! Megérdemlek egy kis megbecsülést a jövőre nézvést, akarok egy szerepet az új énedben. Szeretném irányítani bizonyos részeit az életednek. Azt akarom, hogy mindenki tudja, hogy én továbbra is itt vagyok! Ellenőrzést akarok gyakorolni feletted. Hatalmat akarok és tartozol nekem ennyivel! Ez az, ami zajlik, természetesen ezt most dramatizáltam, de ezt játssza ki az elme, és erről szólt a csoportos és az egyéni álmod is. Ezt csináltuk egyéneként külön és ezt csoportosan, együtt.

(Lindához fordul): Hogy haladok?

LINDA: Csodálatosan.

ADAMUS: Víz?

LINDA: Igen, nagyon is.

ADAMUS: Én az idő miatt kérdeztelek, nem az üzenetem tartalmára vonatkozóan. Az üzenetem csodálatos, azt tudom! (nevetés) És az idő?

LINDA: Van még 28 perced.

ADAMUS: Ó, az lehetlenség. Mindegy csak csináljuk. Nos, Én még csak nem is... ez csak a bemelegítő rész, még a tartalomig el sem jutottam! De legalább jól érezzük magunkat!

Nos, köszönöm, köszönöm! (hallgatóság tapsol - Adamus kacag)

Kedves Shaumbra, kérlek, tanuljatok meg színészkedni. Tanuljatok meg szerepet játszani. Én folyton ezt teszem. Ez az egész egy nagy alakítás és büszke vagyok rá!

A teremtő lények ajándéka ez a színjátszó képesség, de annyira bezárjátok magatokat ebbe az

emberi oldalba, azt gondolván, hogy komolyan kell venni önmagukat és hogy a színjátszás az nem igaz, nem valódi. Nem, nem. A színjátszás felszabadít majd benneteket. Felszabadít majd téged Edith alól, nagy szabadságot hoz majd és utána szeretni fogod Edithet, miközben megszabadulsz ettől a fókuszról, amit magad felett gyakoroltál. Ez egy csodálatos dolog, felszabadító. Próbáld ki, Bonnie. Próbáld ki a színjátszást, próbáld ki a színészkedést. Mindannyian próbáljátok ki. Egy kicsit bolondozzatok vele! Meglátjátok majd, milyen szerteágazó, mennyire jó érzés. Hannibal tudja ezt. Teljes mértékben. Ez lehetővé teszi, hogy élvezd az életet. Próbáljátok ki a színészkedést.

Nos, visszatérve a fő témánkhoz. Az álom kísérlet, a nagy álom kísérlet erről a küzdelemről szól, ami épp most zajlik. Az elméd ezt mondja: „Húha, a dolgok változóban vannak. A szerepem is végérvényesen változóban van.” Olyan, mintha odajönnének hozzád a hírrel, hogy nincs már munkád. Tudod, ki vagy rúgva - ahogy mondjuk. Elküldenek.

LINDA: Kirúgnak.

ADAMUS: Kirúgnak. Igen, de ez annyira erőszakosan hangzik. Inkább küldjenek el, mint rúgjanak ki. (nevetés) Vagy dobjanak ki, de ne rúgjanak, inkább ne!

Nos, tehát, olyan ez, mint amikor a főnököd odajön és elmondja, hogy megváltozott a munkaköröd, talán meg is szüntetik a munkaköröd. Nos, mit teszel? Elkezdsz egyezkedni. „Akkor egy kisebb irodában is el leszek.” Vagy legtöbbször inkább a fülkét jelent. Azért arra figyeljtek, hogy irodát kapjatok, ne fülkét! Majd lejjebb viszed a fizetésedet. Ezek közül egyiket sem szeretnéd igazán, de egyezkedsz mégis, nos, az elméd pontosan ezt teszi éppen. A régi elme egyezkedik. És mit fogsz tenni? Mit fogsz neki adni?

SHAUMBRA: Csokit.

ADAMUS: Csokit. Csokit, igen. (nevetés) Ezért szeretem a Shaumbrát. (Adamus kuncog... még több nevetés) Ez a másik csoport... soha nem árulom el a nevüket, de ez a másik csoport szeretetet, komfortosságot, gondoskodást, táplálást nyújtott volna... de nem... Shaumbra csokit. (nevetés)

Nem fogtok egyezkedni - remélem - mert az elme, az emberi elme mindig is itt lesz, nem fog eltűnni. Nem fog eltűnni. Csak nem fogja többé azt a szerepet betölteni, amit eddig. Valójában egy jobb szerepet fog ellátni, egy olyan szerepet, amely jóban illik hozzá, egy szerepet, amely valódi áldás az egész lényetek számára. De többé nem ő fogja irányítani a hajót. Ti fogjátok. És még csak azt sem merem mondani, hogy az isteni intelligencia fogja, mert gyorsan újrateremtitek az elmét egy új módon és rögtön kibúvóként, kifogásként használjátok majd. Ti fogtok irányítani, ti ragadjátok magatokhoz a felelősséget és az álom erről szól.

Ez egy egyéni alapon történik meg, és egy csoportos szinten is, mert csoportként is igazán kiterjedtek most. Mind kitágultok, és túlléptek rajta. Az elme nem hal meg, csak átalakul. Az elme, ahogyan megismertétek és ahogy használtátok, nem fog pofára esni minden ismert realitásban, csupán integrálódik. Integrálódik. Részét képezi majd az eszköz táratoknak, a sok eszköz egyike lesz.

Nos, vegyünk egy mély lélegzetet...

(szünet)

...és lépünk a következő szakaszunkba, ahol is használni fogom ezt (toll) és a táblát.

Miként működik?

LINDA: Van 22 perced.

ADAMUS: 22... Nos, „Hogy is működik?” Hogy is működik? Most néhány nagyon egyszerű fizikai elképzelést fogunk átvenni. Ti szeretnétek majd bonyolítani, ezt én ma azért teszem, hogy

meglássam, hogy képesek vagytok-e magatokévá tenni energetikailag, avagy egy tudatossági szinten, vagy szükséges, hogy az elmétekkel szétboncoljátok?

Ez egyszerű lesz, de ti szeretnétek majd zavarossá tenni, de kérlek ne tegyétek. Hogyan működik? Nos, lássuk.

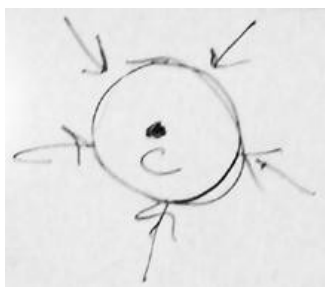
(Adamus egy pontot rajzol és köré egy kört.) Ez titeket ábrázol. Igen, energetikailag így néztek ki.

LINDA: Ez nagyon huncut.

ADAMUS: Ez nem huncut. (nevetés) Nem tudom, ezt honnan veszed. (még több nevetés) Tudnék huncutságokat rajzolni, de nem teszem.

LINDA: Nem én vagyok az egyedüli, aki erre gondolt pedig. (nevetés)

ADAMUS: Nem könnyű ám ADAMUSnak lenni! (még több nevetés)

Ez benneteket jelképez. Ez egy jelkép - egy ősi jelkép. Azt jelenti, hogy ez a pont, ez a Forrás, innen jöttök, ez a Lelki Önvalótok. Ez a külső kör pedig minden mást jelképez, kezdve a Tűzfalnál egészen a kiterjedt tudatig. De ez benneteket jelképez. Nagyon-nagyon egyszerű. Rajzolhattam volna egy pálcika alakot, de ez jobb ábrázolás. Ez a pont ez a Minden, Ami Vagyok - ez a kör pedig a kifejeződésetek a valóságban.

Nos, ez a tudatosság. Ide teszek egy „C”-t bele a körbe, (a consciousness - tudatosság) jeleként, ez vagytok ti. Ti isteni tudat vagytok. Lélekkel rendelkező lények, akinek a lelkét nem veheti el soha senki. A Lelketek a tudatosság. A Tudatosság pedig tudat. Ha elveszítitek a fizikai testeteket, az elméteket, az emlékeiteket és minden egyebet, továbbra is tudat vagytok. Mert mindig is tudatában lesztek magatoknak. Még ha mindent elvonnának tőletek, mindent levonnának, még ha vissza is mennétek abba az időbe, amikor áthatoltatok a Tűzfalon a semmibe, akkor is tudatában lesztek magatoknak - ez volt a rémisztő rész - önmagatoknak tudatában, de a semmiben lenni. De ugyanakkor csodálatos rész volt ez, hiszen ez vett rá benneteket arra, hogy elkezdjétek teremteni.

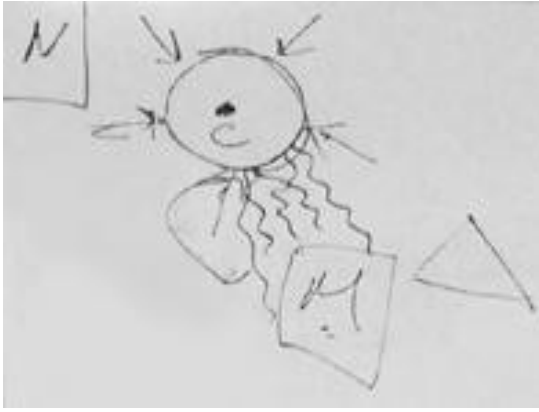

Tehát ez vagy te. A tudat energiát használ. Szólítja az energiát. Magához vonzza az energiát a vágyai alapján. (Adamus nyilatkat rajzol, a kör irányába kívülről) Hogy megismerje önmagát, hogy kifejezze önmagát, játsszon magával, tanuljon magának, és hasonló. De mindenesetre egy nagyon mély szinten szólítja az energiákat.

Az energia alapvetően potenciálokat jelent, valószínűségeket, amelyek egy szunnyadó állapotban vannak, egy semleges helyen. Itt csücsülnek fent egy semleges vidéken. (Adamus egy négyzetet rajzol, s beleír egy N-t mint neutrális-semleges) Ezek várják, hogy szólítsák őket. Az energia mozgás és stimulálás.

Az energia belelehel az életet a tudatba. Éppen ezért a Tudat ezt hívja, bevonzza és elkezdni használni. Ez elég egyszerű.

Nos, itt van ez az energia, amely együttműködik a tudattal, immár szeretne valamit csinálni vele. Szeretne teremteni. Ezt a manifesztáción keresztül, a megjelenítésen keresztül teszi. Tehát ide alulra is teszünk egy dobozt, egy nagy M-mel rajta - mint Manifesztáció. Én ezt azért teszem bele egy dobozba, mert ezzel azt mutatom, hogy valódi. Ez egyfajta univerzális jelképe a manifesztációnak.

Tehát itt vannak az energiák, amelyek energia sugarak formájában leérkeznek a manifesztációhoz - a testet öltéshez. (Adamus hullámokat rajzol a tudattól a manifesztáció irányába) Ezen a területen itt (a hullámokra mutat) a tudattól energiát rajzolva a ti manifesztációtokhoz - vagyis egyfajta valóságba ültetjük át őket. Itt számos különböző elem kapcsolódik be. Például az idő és a tér is belép a folyamatba.

Olykor így szóltok: „Nos, a tudatom szeretné ezt a bizonyos dolgot, de az csak nem érkezik meg ide.

Nem manifesztálódik, nem jelenik meg. Mit csinálok rosszul? Nos, nem rontasz el semmit, mert lehet, hogy egy nem fizikai síkon öltött testet a vágyad. (Adamus az M dobozon kívülre rajzol) Vagyis - más szavakkal ti egyéb birodalmaknak hívjátok - lehet, hogy egyéb dimenziókban manifesztálódott. De bármikor is hívd az energiát, az valahol bizony manifesztálódik.

Erre azt mondd: „Akkor hogy lehet, hogy itt nem manifesztálódik mégsem? (M dobozban) Azt kérdelek, hogy lehet, hogy ha ti szeretnétek kaszinóba menni és nyerni, akkor miért nem valósul meg ebből semmi? Rengeteg dolog történik ezen a területen, itt: a tudatosság és a manifesztáció közötti zónában: idő, tér és a többi ember. A többi ember - az ő szándékaik és energiáik valójában képesek lelassítani, vagy épp leblokkolni a manifesztációt.

És ehhez még jönnek egyéb kulcs elemek. Szeretném, ha nagyon odafigyelnél a következő szavakra: (Adamus az illusztráció mellé ír) Van a vágyatok - a szenvedélyetek - hogy is hívjuk ezt - a szándékotok, az erőteljesség... ami nem épp a legjobb szó, Cauldre. A ti... vágyatok, milyen nagyon vágytok arra, hogy ezt megtegyétek? Intenzitás. Igen csodálatosan pompás szó: Intenzitás.

Ezek a legerősebb tényezők, amelyek itt szerepet játszanak ebben a nagyon fontos időszakban, amely a között telik el, amikor is behívjátok az energiát és amikorra manifesztálódik. Lehetséges, hogy egy nagyon különböző szinten manifesztálódik majd, egy nagyon más dimenzióban - valahol odakint. Ha szerettél volna kaszinóban nyerni, lehet, hogy az valahol másutt megtörtént, csak épp nem itt.

A vágy, a szenvedély, hogy milyen intenzitással szeretnétek a dolgot - ezek mind szerephez jutnak, és ezek nagy változást hoznak az életedben. Ide szeretnék még egy elemet hozzáadni az én kedves barátom számára, az Egyszerűséget. Az Egyszerűség nagy változást hozhat.

Csak egy pillanat erejéig, éreztetek bele... van a lelketeknek egyfajta vágya, van valami, amit a lelketek szeretne megteremteni, majd az elmétek is beavatkozik és túlbonyolítja a dolgot. És a kétség is az elméből fakad. A lelketek igazán sohasem kételkedik, csupán az elmétek. Ez most már rémes vázlattá vált, de látom, hogy értitek és én imádkozok rajzolni.

Nos, ezek a kulcsszavak (rámutat a szavakra) és itt kapjátok a rossz jegyeket. Nos, mindenki rossz jegyet kap, de bizony ti is.

Elrejtőztök. Féltetek. Két okból kifolyólag féltetek. Az egyik a múltbéli tapasztalataitok, amelyek azt mondják, hogy eltaposnak majd, ha teremtésbe kezdesz. Tehát egy éppen hogy csak alig teremtő üzemmódot választasz. Nem akarsz túlságosan fölé emelkedni a tömegnek. Nem akarsz kitűnni a többi ember közül, mert még talán eltaposnak végül. Ha el is nyomnak, emlékezz rá, hogy csupán energiákról van szó. Szívd be, lélegezd be - csak energia minden. Kritikával illetnek? Az is csodálatos dolog! Miért nem eszel kritikát reggelire? (nevetés) Vedd be, csak energia. Itt vannak nehézségeitek.

Linda felé fordul: hogy haladok?

LINDA: Ó, 12 perced van hátra.

ADAMUS: Tizenkettő. Jó.

Nos, most pedig nézzük azt az esetet, hogy igenis manifesztáltál, megjelenítettél valamit itt a Földön. Nyilvánvalóan megvalósítottok bizonyos dolgokat, teremtetek dolgokat - no nem olyan nagyon magas szinten, ahogy azt ti szeretnétek, de némely dolgot csak sikerül lehoznotok ide. Ez a manifesztáció lehet pénz a zsebetekben, egy kapcsolat, a tanulmányaid, bármi lehet, nem számít. Lehet fizikai vagy nem fizikai természetű. Manifesztáció. Egy kissé mintha frusztrálttá válnátok. Hisz azt látjátok, hogy nem egészen az jelent meg, ami a legjobb esetben lehetett volna.

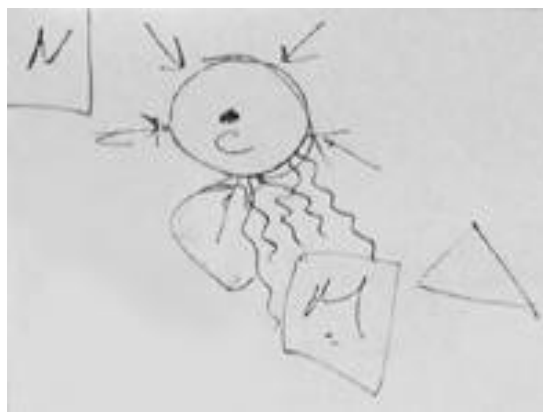
Egyébként, meg kell említenünk a kelletlen teremtők problémáját is, akik vonakodva jelenítenek meg bármit is, hisz némelyikőtök fél a kritikától és attól, hogy milyen tisztán, egyszerűen és erősen is tudtok valójában teremteni, manifesztálni dolgokat. Féltetek a saját gondolataitoktól. Ezért igazítunk egy kicsit a gondolatok irányán most azáltal, hogy visszatérünk az igazi érzésekbe, mert... Cauldre vicces példát mutatott nekünk korábban és még csak fel sem ismerte. (utalva a bevezetőben elmesélt történetre) Tehát, átmegy egy híd alatt a minap és arra gondol: „*Uram Isten, mi történne, ha egy vonat leesne onnan?*” és a rákövetkező napon ez meg is történt. Ez nagyon félelmetes! Vajon Ő teremtette meg? Ez egy szikra volt, amely bizonyára hozzá tett az eseményhez. De voltak ott más elemek is. Elhihetitek, voltak ott egyéb elemek, de vajon képesek vagytok-e a gondolataitokon keresztül kisiklásra bírni egy vonatot? Teljes mértékben.

Tehát visszatartjátok magatokat ezen a szinten itt fent (az energia zónára mutat) - egy visszatartó erő, amely így szól: „*Jobb, ha nem teszek semmit, mert nem bízok magamban, talán felrobbantom a világot - természetesen véletlenül...*” (nevetés) „*Nem szándékosan, de ... egy rossz gondolat és...*” Nézzitek ezeket a filmeket és onnan szerzitek az összes ilyen örült ötletet. Ezek a filmek néhány nagyon furcsa gondolatot gerjesztenek, így szóltok tehát: „*Jobb, ha nem is teremtetek, mintsem, hogy poklot teremtsek.*” (szünet) Ez vicces volt... (néhány nevetés)

Tehát most itt fent manifesztáltok (az M-ben) és csupán egy töredékét annak, amit igazán szeretnétek megvalósítani, itt fent történik a manifesztáció.

Itt szaladunk bele egy kis problémába. Minden, ami manifesztálódik - ez alatt azt értvén, hogy a tudat odavonzza az energiát, behozta a valóságba - mozgásra vágyik. Mindennek folyamatos áramlásban kell lennie. Minden megvalósításotoknak, minden teremtésnek, legyen szó egy könyvről, a gyermeketekről, bármi is legyen az, de folyamatos áramlásban kell lennie. Az áramlás természetes része az energiának, amit innen fentről hívtok be (Tudatosság) Megnézzitek, hogy is szeretne áramolni az energia. Szeretne tovább áramolni innen is. (az M-ből)

Ezzel, ha nem korlátozzák az áramlást, változtathat az irányán és az alakján is. A teremtések tovább nő, tágul és mindig illeszkedik egy pontig... bár lenne több helyem, hogy még írjak ide is, na akkor itt lent folytatom. (Adamus rajzol egy kört) Most a teremtéseket, a manifesztációkat egy körrel ábrázolom, ismét visszanyúlva az eredetihez. Visszatérve az eredetihez.

A tiszta áramlással folyamatosan áramolhat. Kiterjedhet. Az eredeti teremtés, manifesztáció sosem áll meg, csak tágul, terjed és ennek így is kell lennie. A Szellemnek ilyen a természete. Ti is ilyenek vagytok természeteteknél fogva.

Ám de ti itt megálltok (rámutat a Manifesztáció dobozra) általában, mert próbáljátok irányítani a folyamatot, vagy ellustultok, nem bíztok abban, hogy a manifesztációnak megvan a saját kifejeződési módja és azt gondoljátok, hogy a tiétek. „*Nos, én*

teremtetem, tehát én is birtoklom.” Nem, egyáltalán nem. Ó, nem. Te teremtetted és lehetsz rá büszke, örülhetsz neki, de minden teremtést szabadjára kell engedni, fel kell szabadítani. Ha szabad, akkor táplál téged, ad neked, visszakapsz tőle. Ha szabadjára engeded a teremtésedet, minden szépséges dolog, amit tanulnak vagy tesznek, minden kiterjedésük visszatér hozzád. Ez az ajándék, amelyet újra és újra átad neked.

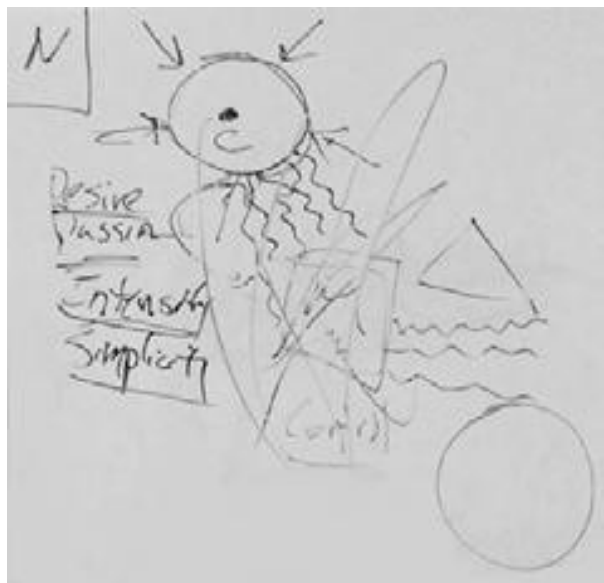
Bizonyítékot akarsz? Ott a Szellem és ott vagy Te. A Szellem így szólt: *„Andy menj csak, nem akarlak irányítani, túlságosan szeretlek. Nem akarom megmondani neked, hogy mivé váljál, mert túlságosan szeretlek ehhez. Andy menj előre, tégy amit akarsz, én mindig itt leszek a számodra.”*

És a Szellem szépsége abban rejlik, hogy mindaz, amit megtanult, amit érzett, minden, ami szép volt vagy épp pusztulás, azt a Szellem ugyanúgy érezte, ugyanúgy tudta. A Szellem nem mozgatta a köteleket, nem bábok vagytok. A Szellem így szólt: *„Menj csak, indulj és légy az végül, ami vagyok, de a te saját kifejezésedben. Légy mindaz, ami én vagyok, de a magad módján!”*

A Szellem nem adta neked a önmagának 20%-át, s nem is a 80%-át adta önmagának, hanem a 100% át osztotta meg veled. Nem volt semmilyen feltétel, semmilyen korlátozás és semmilyen garanciális kondíció. (szünet) Ez vicces volt. (néhány nevetés)

Nos, itt tehát az történik, hogy hajlamosak vagytok elakadni - a kontroll, a félelem, a sebek, a lustaság, a felelősség fel nem vállalása, a kimerültség miatt - és erre ez a teremtés, ez a manifesztáció megbolondul. Ennek az energiának itt áramolnia kell. És áramolni fog veled vagy nélküled. Áramolni fog.

És tesz ám vicces dolgokat - az energia már csak ilyen - ha áramolni szeretne. Nem érdekli, hogyan sikerül neki. A tudatok bizonyos értelemben ugyanilyen. Folyamatosan tágulnia kell, Nem érdekli, hogyan jut el ehhez, nem ismeri az alacsonyít vagy a magast, csak tudja. Nem ismeri a mennyet vagy a poklot, csak van. És folyamatosan áramolnia kell.

És ha leáll az áramlás és be akarod korlátozni, akkor fel fog robbanni. Paff! (Adamus rajzolja a robbanást) Egy nagy katasztrófát fog teremteni, ha épp arra van szükség, őt nem érdekli.

Kifejezi magát majd ilyen módon - te fejezed ki magad ilyen módon. Ez dráma - elég vicces -, egyszer vagy kétszer, de nem több milliószor fel fog robbanni. És ez történik oly sok emberrel és ezért van most annyi gondunk az elme problémáival szerte a világban.

Az energia elakadt az elmében. Ki akar szabadulni. Az emberi intellektus energiái ki akarnak terjedni kétségbeesetten ebben a pillanatban. Ó, isten tudja, már vagy pár millió év is eltelt azóta, hogy ezt a fajta elme típust

kifejlesztettük és több száz ezer éve rendelkezünk ezekkel az atlantiszi struktúrákkal az elmében. És, drága Uram, az elme is ki akar tágulni, szeretne kiterjedni. Valóban. Hiába zajlik bennetek ez a konfliktus, e mögött a konfliktus mögött a kiterjedésre való vágy van.

Mozgatni az energiát

A mai nap kérdése tehát az, hogy mit teszel, hogy ezt az energiát felszabadítsd? Tanulsz? Nem Fused körbe a blokkodat párszor? Az talán segít egy kicsit. Van egy pár dolog, amit tehetünk, amelyek

nagyon egyszerűek. Azt fogod majd mondani: Adamus, miért vennéd el másfél órát? Az elején mondd meg miről van szó! De itt másik munka is folyik.

Tehát van néhány egyszerű dolog, amit megtehetsz. (Adamus kezében egy pohár víz és a hallgatóság felé kínálja azt) Ma nem fogom rátok önteni. (nevetés) Egyszeri megkeresztelkedés elég, másra nincs szükségetek.

Van néhány egyszerű dolog, amit megtehettek és most visszatérek a forráshoz, amivel volt némi konfliktusom, de most mégis ezt fogom használni itt, mert sok jó van benne. Visszamegyünk a szentíráshoz. Írás -

Kezdetben vala a szó. Ezt mind tudjátok, de tudjátok azt is, hogy ez mit jelent? A kezdet. Ez egy rossz fordítás volt. Félrefordítás. Ha valóban belementek abba, amit jelent, akkor tudni fogjátok, hogy a kezdet a lélegzet. Aandrah tudja ezt. A kezdet a lélegzet volt. Annak kellett lennie. Amikor a Szellem előreküldött benneteket, azt biztosan a lélegzettel tette. Valójában az volt az első lélegzete a Szellemnek. Mindaddig a pontig, amíg a Szellem nem adta oda nektek a teljes szeretetét, addig nem is volt lélegzet. Ezért volt a Volt, Ami Volt. Ezért nem volt kifejeződés. A Szellemnek ki kellett magát fejeznie, fel kellett nyílnia és tapasztalnia kellett.

Tehát a Szellem vett egy mély lélegzetet...(Adamus vesz egy mély lélegzetet) és ezért vagytok. Kezdetben tehát van a lélegzet. Kezdetben a lélegzet teremtette meg a szót - ó, a fordítások nem valami jók... - több ezer éve. Talán írok majd egy új Bibliát (Adamus kuncog) tisztességes fordításokkal. De most elég dolgom van így is.

Tehát itt van nekünk a lélegzet és a szó. Mi a szó? Nos, a szó kifejeződés. A Szó, egy kiküldött kifejeződés. A lélegzetről sokat tudtok már,eleget beszéltünk róla, és itt van Aandrah is, akit azért állítottunk ide, hogy lélegeztessen benneteket. De mi a helyzet a szóval? A szó.

LINDA: (utánozva egy ébresztő órát) : Dring-Dring-dring...

ADAMUS: Nincs idő. (nevetés) Csak a Most idő. Nem, teljesen lenyűgözöm őket, csalódást keltenék, ha most abbahagynám! Ó, ezt végig kell járjuk! Néhány percen belül megoldjuk.

LINDA: Egy buli lesz utánad...

ADAMUS: A buli most van. Ez a buli. (a hallgatóság tapsol)

Nos, nos, a szó. A Szó.

A szó is csapdában van. A szavak elakadtak bennetek és pár percen belül ki fogjuk őket engedni. Ez alatt azt értem, hogy - erről beszéltünk egy kicsit a Misztérium Iskolákban és még fogunk is beszélni, de én most is akarok róla beszélni - amikor elhallgatlak benneteket, akkor egy kissé dühös leszek. Amikor beszélek hozzátok és azt mondom: „*Mit szeretnél? Mit szeretnél, mi történjék? Mit választasz?*” És erre meghallom azt a kis hangot, a kis vékony hangot. Én nem a hangerőről beszélek, hanem az intenzitásról, a szenvedélyről és a vágyról. Mi történt veled? És ha nem tudod kifejezni a hangodon keresztül, akkor ki fog neked hinni? A lelked nem. A lelked nem hall téged! (nagyon intenzíven beszél) És most nem a kiabálásról beszélek, hanem arról, hogy legyetek igazak, valódiak, autentikusak és engedjétek ki a hangotokat.

Beszéltek szavakat, amelyek az elmétekből jönnek és nincs bennük semmilyen szív. Vannak vágyaitok és szándékaitok és nincs bennük semmilyen intenzitás. Azt mondjátok: „*De én nem tudom, hogy kell teremteni!*” Nem bizony, mert ahhoz ki kell nyílnotok és az először is a hangotokkal kezdődik. Ó, nem mintha a hangotok varázslatos lenne, de ha itt nem tudjátok megtenni, ha a legkezdetlegesebb, legegyszerűbb helyen nem tudjátok elindítani, akkor ugyan hogy hall majd meg benneteket a Szellem? Hogyan hallanak majd meg az aspektusaitok? Hogyan hall meg a lelked? A Lelked nem hall téged.

Emberi szavakat ejtesz ki lágyan és a Lelked ezt nem hallja meg. Pedig szeretne téged hallani, meg

akar ismerni téged, de te rejtőzködsz. rejtőzködsz.

Hogyan tudnának a többiek meghallani téged? Úgy értem, hallanak a fülükön keresztül, de ha innen szólsz, kis szavakkal, ők sem hallanak. Nem hisznek neked. Csodálkozol azon, hogy miért nem válaszol neked senki? Csodálkozol azon, hogy miért nem találsz barátokat és miért nem tudsz emberekre befolyással lenni? (nevetés) Mert nem hallanak téged és te sem hallod magadat. És hazudsz nekem, ha ezt mondod: „*Ó, Adamus, szólítani fogom az Önvalóm mélységeit!*” Talán sírsz, talán nyávogsz, de valójában nem szólsz oda.

És ha nem tudsz megszólalni az emberi hangon és nem tudod belevinni a szenvedélyed, akkor ez az energia bizony elfojtásra kerül. Mindez az energia és potenciál elakad, raboskodik ezeken a különböző pontokon és felrobban előbb vagy utóbb. Mi történik, amikor felrobban? Nos, akkor kiáltasz, sikítasz, akkor igaz vagy és kifejező, de akkor általában már túl késő. Addigra már általában túl sok kárt tettél bennük. Ó persze, mindig helyrehozhatod, de ez időpocsékolás.

Szeretném, ha elkezdenélek hallani, nem csak szájmozgás, nem csak duma, duma, duma. Hallani akarlak, akkor is ha csak suttogsz, de tudjam, hogy az **Igaz**. (nagyon szenvedélyesen beszél) - „**Lényem teljes egészében Vagyok, Aki vagyok!**” Fér ehhez bármilyen kétség? Ezzel indítottam a mai napon: „*Lényem teljes egészében Vagyok, Aki vagyok. És élvezem és ünneplem és nem fogom vissza!*”

Amikor néhányan közületek - nem is szeretném, hogy használjátok ezeket a szavakat, hacsak nem gondoljátok azokat tényleg komolyan - amikor kimondjátok a legszentségesebb szavakat: „*Vagyok, Aki Vagyok*” (Adamus gyengén, bénán mondja) Tényleg? Hát, én nem hiszem! Próbálsz magad mentálisan meggyőzni erről - „*Vagyok, Aki vagyok.*”

Nem. **Vagyok, Aki vagyok!** Ez szenvedély! Ez vágy. Ez intenzitás és ez hegyeket mozgat, ez oly sok energiát vonzz be innen a semleges területről, amely sugárzik, nem csupán csillog, hanem ragyog a fényességtől egészen a manifesztációidig is elér, majd hangosan üvölt. Mozog és valódia. Igen, kisiklásra bírhatasz egy vonatot. Nem fogjátok megtenni, legalább is a többség nem. (nevetés) Az biztos, hogy semmi hosszútávra szóló kárt nem fogtok okozni.

Nos, a légzés - lélegeztek, de a hang. A hang.

Most tudom, hogy sokan így szóltok: „*De nekem nincs igazán jó hangom.*” Én nem a hangképzésről beszélek. Én arról beszélek, hogy nyissátok ki magatokat. Fejezzétek ki magatokat. Engedjétek ki. Minden ott csücsül bennetek, engedjétek ki. Ez jelképesen azt is jelenti, hogy a szellemeteket, a lelketeket, a tudatotokat, a kapuitokat, mindeneteket kitarjátok. Engedjétek ki. Engedjétek szabadjára.

Nem elképesztő egybeesés, hogy a legutóbbi Misztérium Iskolánkon ott voltak velünk azok, akik értik a Szellem hangját? Anders és Cacina, épp úgy esett, hogy ott voltak. Ez nem véletlen volt. Hát nem érdekes és furcsa, hogy ma itt van velünk egy tehetséges és ünnepelet énekes, pont aznap, amikor arról beszélek, hogy hogyan használjuk a Szellem hangját, hogy felszínre hozzuk az összes elakadt energiát, amely itt lent volt, hogy megnyíljanak és ismét szabadon áramolhassanak? Nem elképesztő, hogy Hannibal ma pont itt van?

Nem elképesztő, hogy Hannibal annyira lelkesen és szívesen áll majd a csoport elé, hogy rávegyen benneteket arra, hogy kiáltatok, és felnyílnak? Ha valaki ért ehhez, az Hannibál. Tehát kérem, hogy üdvözljétek az én kedves barátomat, Hannibál Means-t, aki segít nektek kinyílnotok. Nem feltétlenül énekelni, hanem kinyílni. Megnyílni. Egy állati megnyílnást szeretnék most. Később majd megtanultok hangolni, énekelni, de most jöjjön az állatias megnyílnás.

Kövess engem. Előre megyünk. Gyere, kérlek. (a nézőtér tapsol, amint Hannibál követi Adamust egészen a színpadig).

Most pedig mindegyikötöket kihívás elé állítom, nyíljatok meg. Engedjétek ki. Ne aggódjatok, senki nem hall benneteket csupán 20000 másik ember online. (nevetés) És ti, akik otthon vagytok, ti is nyissátok meg magatokat. Kiabáljatok. Itt most nektek könnyebben megy, hiszen mind együtt vagyunk. Ők pedig otthon vannak, a férjük éppen lefeküdt a másik szobában (nevetés) és hirtelen meghallja majd ezt a visítást, üvöltést, ezt az elsősorban felszabadító kiabálást. És azon fognak majd tűnődni, hogy mi is történik. De minden rendben. Nos, mikrofon?

LINDA: Kell neki a mikrofon?

HANNIBAL: Nem kell?

ADAMUS: Ahogy érzed, ahogy érzed.

Most egy kicsit leveszem Cauldrét a lábáról, ti pedig csak kiabáljatok.

HANNIBAL: Rendben, akkor ezt együtt fogjuk csinálni, egyenesen ülve, mély lélegzetet véve, a talpunk a földön pihen. Innen indul, letről a hasatokból. Mély lélegzet. (Hannibal elkezd hangosan artikulátlanul hangokat kiadni) Nyissátok ki a szátokat!

(Hannibal és a hallgatóság együtt üvöltének vagy 45 másodpercen keresztül)

Nahát!

ADAMUS: Én ugyan nem hallottam semmit! (nevetés) Na még egyszer! Még egyszer!

HANNIBAL: Még egyszer!

ADAMUS: Most nagyon mélyről. Egészen végig, kiabáljatok egészen a lábatokból.

HANNIBAL: Ehhez jobb, ha felálltok. (hallgatóság feláll) Mély, mély lélegzet. Mély, mély lélegzet. Még mélyebbről, ééés...

(Hannibal és a hallgatóság üvölt és kiabál ismét, most hangosabban, úgy 65 másodpercig)

ADAMUS: Kitűnő. Kitűnő. (hallgatóság tapsol)

LINDA: Köszönjük, Hannibal.

ADAMUS: Most - most mozog az energia. Most van energiamozgás. Ez ismét egy fontos pont - ne fojtsátok el. Ne fojtsátok el. Hagyjátok, hogy visszhangozzék, hogy tovább zengjen. Ki szabadítottátok és most nem csupán a hang energiájáról beszélek, a hang nyilvánvalóan csodálatos dolgokra képes, de ti most jó mélyen lementetek olyan rétegekbe, amelyek be voltak ragadva - nagyon mélyen - és engedtétek ezeket felszínre jönni.

Kérlek, hagyjátok tovább áramolni. Ne irányítsátok. Ne korlátozzátok. Ne szaladjatok el előle. Lehetséges, hogy felszínre hoz néhány olyan problémát, amelyek el voltak temetve jó mélyen bennetek, de ne fojtsátok el máris ezeket. Engedjétek ezt az energiát tovább áramolni.

Lehetséges, hogy ez azzal jár majd, hogy holnap hátfájással ébredtek az energiák miatt, ahogy ismét áramlanak, ahogy a gerincedet kicsit felrázzák, felhozzák a régi, elrejtett dolgokat - kedves tanár - régi elrejtett dolgok - ezek most eltalálhatják néhány gyenge pontotokat vagy az érzékeny pontjaitokat. Lehetséges, hogy a hátatokat találja majd el. Lehet, hogy olyasmi tör majd felszínre, amely egy kis nazális problémát okoz majd reggel, egy kis orrdugulás. De mindez rendben van, csupán az energia lendült mozgásba.

Nem akarjátok beragadva tartani, nem akarjátok elfojtani. Ezért ki fog tisztulni és amikor az energia végül elengedésre kerül, megtisztulván, meglesz a maga életciklusa és folytatni fogja a kiterjedését vagy a kifejeződését egy szintig, majd valamikor visszatér a tiszta energia állapotába.

De most más a helyzet. Ez az energia, amely be volt ragadva és amely most szabadon áramlik, nem feltétlenül megy vissza ide fel, a semleges területre - és ezt itt most kissé nehéz elmagyarázni - mert

itt marad (a tudatosság és a manifesztációs zónákra mutat a rajzon) Itt marad veletek. Visszatér a semleges állapotba, de veletek marad.

Majd itt szólítani fogja, ahogy ti is megtettétek, szólítani fogja a nagy N-et - vagyis az Új Energiát.

Az Új Energia itt van, de nem hall benneteket. Elérhető, de nem tudja, hogy ti szeretnétek belőle. Amikor rejtőzködsz, amikor elrejtöd a teremtéseidet, amikor elrejtöd a szellemedet, akkor miért akarna az Új Energia megérkezni hozzád? Ám, ha szabadon engeded áramolni - és ezt megteheted a légzésen keresztül, a hangon keresztül - és van még egy másik dolog is, amit idő hiányában már nem tudunk megbeszélni, majd a következő alkalommal visszatérünk rá...

LINDA: Itt van a DJ... (lemezlovas)

ADAMUS: Pontosan. Tehát ő is hallotta! Hallotta és most már tudja is, hogy tudtok énekelni. (nevetés) Ma ez egy dalolós éjszaka. Engedjétek szabadon. Engedjétek ki és ne csak a zenei skálát. Ne csak a mechanikus éneklést. Úgy értem, engedjétek ki, hadd szóljon! Mert a szellemetek meg akar hallani benneteket és most még nem hall. Tényleg. Tényleg nem képes meghallani. Elrejtőzhetsz Isten elől. Minden elől elzárhatod magad. Azt sem tudom, hogy vajon honnan ered ez a mondás, hogy Isten mindent tud, mindent lát. Azt hiszem az apácák használták ezt arra, hogy teljesen megrémísszenek benneteket. Ám ez nem igaz. Minden elől el tudtok rejtőzni és ti különösen értetek az önmagatok elől való rejtőzködéshez.

Nagyon sok...

LINDA: Zárásképp...

ADAMUS: Nem, nem zárásképp (nevetés) hanem összegzésünk első szintjén (sok nevetés), rengeteg Shaumbra - ahogy Tobias is beszél erről - rengeteg Shaumbra el fog távozni, elmegy majd máshová és áldás rájuk. Nem jelenti ez azt, hogy bármi is jó vagy rossz lenne, de tudták, hogy milyen intenzitásba fogunk beleérkezni. Tudták, hogy nincs többé rejtőzködés. Többé nem rejtőzhetek el. Ezt becsukhatod, köszönöm. (az ajtóra mutatván) Mert kifagyasztod belőlem...

LINDA: Igen, Uram.

ADAMUS: Nincs többé rejtőzködés. Már túl régóta csináltátok. Aztán hozzánk fordultok, az egyéb birodalmakhoz, a vágyaitok és szükségleteitek teljes listájával és csodálkoztok azon, hogy miért nem működik? Nos, azért, mert elrejtőztök magatok elől, így hát elrejtőztök a szellemetek elől is. Elrejtőztök az Új Energia elől, minden elől. Most a légzésen keresztül, gyertek szépen elő.

A légzés azt bizonyítja, hogy éltek, hogy élni akartok. A légzés mozgásba hozza az energiákat. A hang - nem csak a fizikai hang, hanem a hangotok energiája is - a szellemetek kifejeződése. És, ha kinyitjátok a hangotokat, a szellemetek képes meghallani benneteket. *Végre képes leszel meghallani saját magadat.* Körbe-körbe sétáltál a ködben. Még csak meg sem hallod magad.

Mondasz szavakat, ám azok az elmédből jönnek. Struktúráltak. Szinte nincs is energia a nyelvekben. Ezért van itt Cauldre, akivel nem a szavakon keresztül fogok beszélgetni, mert azok nem jelentenek semmit. Csak szemét és szar. Kis darabokat vesztek, kiejtitek őket, mint szavakat és szinte nem jelentenek semmit. És azt kérem tőletek, hogy tegyetek most ti is így. Frusztráló lesz, de lehet vicces is. És tudom, hogy nem fogjátok elvégezni a házi feladatokat, úgy hogy vissza kell majd jöjjetek, hogy a jövő hónapban is beszéljünk erről. De legalább egyszer - ebben a hónapban legalább egyszer - beszéljétek velem szavak nélkül. Ez kihívást fog jelenteni... vagy nem. Vagy nem.

Valójában nagyon-nagyon egyszerű. Valójában a magotokban, a gyökereiteknél vagy a kezdeteknél mi nem használtunk szavakat. Beszélj hozzám. Mesélj el egy történetet magadról. Ez lehet egy kitalált történet, mert nincs is kitaláció, de lehet egy valóságos történet is. Mesélj el nekem egy történetet szavak nélkül, az elkövetkező hónapban.

Erre így szólsz: „*És hogy-hogy ne használjak szavakat?*” Ha-ha-ha, szöcske! (nevetés) Ezt nektek kell felfedeznetek. Majd én is válaszolok nektek szavak nélkül. És tulajdonképpen ezeket majd valószínűleg könnyebben értelmezték. A tudás szinte csak elér hozzád, amint válaszolok neked. A nehéz ebben az, hogy *Te* meg tudsz-e lenni ezek nélkül a szavak nélkül - a nyelvi szavak nélkül. Vagyis, más szavakkal, a Szellem igazi hangját kell használnod, amely a nyelvektől független. Nincs neki nyelve.

Dolgozni fogunk rajta, hogy előhívjuk most. Dolgozni fogunk a tudatos manifesztáción, a szándékos manifesztáción. Nem a ködös, felhős, homályos dologról beszélek, amit eddig tettetek, az csupán egy válaszreakció volt. Most pedig - egy és fél percem van hátra - most pedig szándékos, tudatos manifesztációt fogunk véghezvinni.

Hallgass a saját hangodra. Hallgasd a hangodat, amint másokhoz beszélsz. Ezzel most nem zavarba akarlak hozni azáltal, hogy figyelj a hangodat, de fel fogod ismerni, hogy milyen gyenge is volt a hangod. Nem volt benne semmilyen tekintély. Nem volt benne egy fikarcnyi bizalom sem. Sekély volt.

Figyelj meg, halld meg, hogy hogyan beszélsz a gyermekeidhez és a társadhoz és főleg azokhoz az emberekhez, akikkel együtt dolgozol. Figyelj nagyon oda a hangodra. Nem a hangerőre, hanem az intenzitásra. Nem követelőző hangon, de az egyszerűség és a vágy hangján fel fogjátok ismerni, hogy mennyire nagyon rejtőzködtetek.

Nos, ezzel, kedves Shaumbra, itt az idő, hogy visszatérjek Osloba, ahol is egy reggeli találkozóm van, hamarosan. A macskák reggelije nem annyira ízletes (nevetés), de megteszek mindent, hogy az energiát mozgásban tartsam.

És ne felejtsetek: Bízatok magatokban, mert minden jól van minden teremtetekben.

Vagyok, Aki Vagyok, Adamus a Szuverén Birtokról.

Az eredeti amerikai Üzenetből magyar nyelvre fordította: Szénási Kata.

(Ha szeretnéd a fordításokat támogatni ezen a számlaszámon megteheted: Szénási Katalin GIRO: 10700244-10377703-53200008)

A Bíbor Páholy Adamusát Geoffrey Hoppe, más néven "Cauldre" közvetíti, aki a coloradoi Goldenben él. Bővebb információ: a [Crimson Circle weboldalon](#). A havi közvetítések térítés mentesen állnak a világ fénymunkásai és a Shaumbra rendelkezésére 1999 augusztusa óta, amikor Tóbiás azt mondta az emberiségnek, hogy a pusztulás potenciáljától tovább lépett az Új Energia felé.

A Bíbor Kör a humán angyalok globális hálózata, akik elsőként mennek át az Új Energiába. Azáltal hogy megtapasztalják az örömeit és a nehézségeit a Felemelkedési folyamatnak, segítik a többi embert az útjuk részleteinek megosztásával, óvva és kalauzolva őket. Több, mint kétszázötvenezer látogató jön el minden hónapban a Crimson Circle honlapra, hogy elolvassa a legújabb anyagokat, és megvitassák a saját tapasztalataikat.

A Bíbor Kör havonta gyűlik össze Denverben, Coloradoban, ahol Geoffrey Hoppe él. A mennyei Bíbor Páholyból érkező üzeneteket Geoffrey hol Tobiástól (1999-2009 júliusáig) , hol Adamus St.Germaintól vagy Adamustól, olykor Kuthumitól veszi át, és továbbítja az emberek felé. Tóbiás szerint, ők csupán leolvassák a mi energiáinkat, és visszatolmácsolják a saját információinkat a számunkra. Így láthatjuk emberként magunkat kívülről, miközben benne vagyunk a tapasztalásban. A "Shoud" a közvetítés szerves része, amelyben az emberek energiája közvetlenül árad át Geoffrey Hoppe-n keresztül.

A Bíbor Kör találkozói nyitva állnak a nyilvánosság előtt. A Bíbor Kör a bőségére a nyitott szereteten keresztül tesz szert, és a Shaumbra ajándékaiból, szerte a világból. A Bíbor Kör legvégső célja az, hogy humán kalauzolókként és tanítókként szolgálják azokat, akik a belső spirituális ébredés ösvényén járnak. Ez nem evangelizáló misszió. Nem "örömhírhözás." Inkább, a benső fény fogja odavezetni az embereket a te ajtód elé, az együttérzésedért és törődésedért. Tudni fogod, mit tegyél és taníts abban a pillanatban, amikor a különleges és drágaságos ember, aki a Kardok Hídjához vezető utazásra akar épp behajózni, eljön hozzád. Amennyiben ezeket a sorokat olvasva, igaznak érzed e sorokat, kapcsolódást érzel hozzájuk, valóban Shaumbra vagy. Tanító és humán kalauzoló vagy. Engedd meg az isteniség magvának benned, hogy virágba borulhasson ebben a pillanatban, és mindörökké virágozhasson. Sosem vagy egyedül, az egész világon a család vesz körbe, és angyalok a körülötted lévő birodalmakban.

Kérlek, terjeszd szabadon ezt a szöveget nem kereskedelmi alapon, térítésmentesen. Kérlek csatold ezt az információt egészében, beleértve ezen lábjegyzetet is. Minden egyéb felhasználás jóváhagyandó Geoffrey Hoppe-val. Lásd a kontakt oldalt a www.crimsoncircle.com oldalon.

Magyar Fordítás: Szénási Kata www.azujenergia.hu